

Plenaire 21

VLAAMS PARLEMENT

Zitting 2007-2008

20 december 2007

HANDELINGEN

PLENAIRE VERGADERING

MIDDAGVERGADERING

INHOUD

OPENING VAN DE VERGADERING	1
BERICHTEN VAN VERHINDERING	1
ONDERZOEK VAN DE GELOOFSBRIEVEN EN EEDAFLEGGING VAN EEN NIEUW LID	1
ACTUELE VRAAG van de heer Luk Van Nieuwenhuysen tot de heer Frank Vandenbroucke, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Werk, Onderwijs en Vorming, over de verklaringen van de minister betreffende het voorstel van interpretatief decreet inzake de taal- en pedagogische inspectie in de Franstalige faciliteitenscholen in Vlaanderen	1
ACTUELE VRAAG van de heer Eloi Glorieux tot mevrouw Kathleen Van Brempt, Vlaams minister van Mobiliteit, Sociale Economie en Gelijke Kansen, over de uitzonderingen op het inhaalverbod voor vrachtwagens op wegen met 2x2 rijstroken	4
ACTUELE VRAAG van de heer Jan Roegiers tot de heer Geert Bourgeois, Vlaams minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme, over de mogelijke inbreng van Vlaanderen in de heropbouw van Palestina, naar aanleiding van de donorconferentie in Parijs	5
ACTUELE VRAAG van mevrouw Margriet Hermans tot mevrouw Kathleen Van Brempt, Vlaams minister van Mobiliteit, Sociale Economie en Gelijke Kansen, over het verhoogde risico op ongevallen voor motorrijders en de nood aan sensibilisering ter zake van autobestuurders	
ACTUELE VRAAG van de heer Jan Peumans tot mevrouw Hilde Crevits, Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur, over een Europese studie betreffende de veiligheid van motorrijders op de Europese wegen en de slechte Belgische resultaten ter zake	7
ACTUELE VRAAG van de heer Bart Caron tot de heer Steven Vanackere, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin, over de nieuwe uitvoeringsrichtlijnen voor de zorgregie van personen met een handicap	
ACTUELE VRAAG van de heer Bart Van Malderen tot de heer Steven Vanackere, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin, over de invoering van een centrale zorgregie voor mensen met een handicap vanaf 1 januari 2008	11
ACTUELE VRAAG van de heer Joris Van Hauthem tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Havens, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid, over de vorming van de federale interimregering Verhofstadt III en de gevolgen voor de staatshervorming en realisatie van het communautaire luik van het Vlaamse regeerakkoord	16
ACTUELE VRAAG van de heer Johan Verstreken tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Havens, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid, over de verdeling van de visquota op de Europese visserijraad	18
EVALUATIE van de werking van het Vlaams Instituut voor Wetenschappelijk en Technologisch Aspectenonderzoek	20
VLAAMS INSTITUUT VOOR WETENSCHAPPELIJK EN TECHNOLOGISCH ASPECTEN-ONDERZOEK	
Aanwijzing van een Vlaams volksvertegenwoordiger in de raad van bestuur	21

AANWIJZING van een Vlaamse ombudsman ad interim	21
ONTWERP VAN DECREET houdende wijziging van artikel 2, 17°, van de decreten betreffende de radio-omroep en de televisie, gecoördineerd op 4 maart 2005 – 1301 (2006-2007) – Nrs. 1 en 2 Hoofdelijke stemming	21
ONTWERP VAN DECREET houdende instemming met het protocol nr. 7 bij het verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden, opgemaakt in Straatsburg op 22 november 1984 – 1370 (2007-2008) – Nrs. 1 en 2 Hoofdelijke stemming	22
ONTWERP VAN DECREET tot oprichting van het Vlaams Onderhandelingscomité bevoegd voor de basiseducatie – 1383 (2007-2008) – Nrs. 1 en 2 Hoofdelijke stemming	22
ONTWERP VAN DECREET houdende instemming met het protocol nr. 2 bij de Europese kaderovereenkomst inzake grensoverschrijdende samenwerking tussen territoriale gemeenschappen of autoriteiten, betreffende interterritoriale samenwerking, opgemaakt in Straatsburg op 5 mei 1998 – 1384 (2007-2008) – Nrs. 1 en 2 Hoofdelijke stemming	22
ONTWERP VAN DECREET houdende uitvoering van de Verordening (EG) Nr. 1082/2006 van het Europees Parlement en de Raad van 5 juli 2006 betreffende een Europese groepering voor territoriale samenwerking (EGTS) – 1391 (2007-2008) – Nrs. 1 en 2 Hoofdelijke stemming	22
VOORSTEL VAN RESOLUTIE van de heren Ludo Sannen en André Van Nieuwkerke, mevrouw Tinne Rombouts en de heren Jos De Meyer, Karlos Callens en Patrick De Klerck betreffende gecoördineerde aandacht voor de paardenhouderij binnen het Vlaamse beleid – 1290 (2006-2007) – Nrs. 1 tot 4 Hoofdelijke stemming	23
VOORSTEL VAN RESOLUTIE van de heer Koen Van den Heuvel, de dames Hilde Eeckhout en Michèle Hostekint en de heer Jan Peumans betreffende de rol van het Rekenhof als begrotingsadviseur en de begrotingsrapportering – 1431 (2007-2008) – Nrs. 1 en 2 Hoofdelijke stemming	23
VOORSTEL van mevrouw Marleen Vanderpoorten tot wijziging van artikel 28 van het Reglement van het Vlaams Parlement, wat de vergaderingen van de subcommissies betreft – 1357 (2007-2008) – Nr. 1 Hoofdelijke stemming	23
MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van de heren Stefaan Sintobin en Frans Wymeersch tot besluit van de op 4 december 2007 door de heer Stefaan Sintobin in commissie gehouden interpellatie tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Havens, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid, over de noodzaak aan een Vlaams beleid voor de specifieke problemen van landelijk gelegen gemeenten – 1463 (2007-2008) – Nr. 1 Hoofdelijke stemming	23

MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van de heer Jos De Meyer, mevrouw Tinne Rombouts, de heren Frans Peeters, Mark Demesmaecker en Karlos Callens en mevrouw Els Robeyns tot besluit van de op 4 december 2007 door de heer Stefaan Sintobin in commissie gehouden interpellatie tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Havens, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid, over de noodzaak aan een Vlaams beleid voor de specifieke problemen van landelijk gelegen gemeenten

– 1464 (2007-2008) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming	24
EINDEJAARSWENSEN	24
REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN	25
BIJLAGEN	
Aanwezigheden	29
Individuele stemmingen Vlaamse Volksvertegenwoordigers	29

OPENING VAN DE VERGADERING

Voorzitter: mevrouw Marleen Vanderpoorten

– *De vergadering wordt geopend om 14.05 uur.*

De voorzitter: Dames en heren, de vergadering is geopend.

BERICHTEN VAN VERHINDERING

De voorzitter: Ik deel aan de vergadering mee dat er berichten van verhindering zijn ingekomen van de volgende leden:

Filip Dewinter, Vera Dua, Vera Jans, Helga Stevens, Greet Van Linter: gezondheidsredenen;

Marcel Logist, Bart Martens, Luc Van den Brande, Paul Wille, Frans Wymeersch: ambtsverplichtingen;

Louis Bril, Jan Verfaillie: familieverplichtingen.

ONDERZOEK VAN DE GELOOFSBRIEVEN EN EEDAFLEGGING VAN EEN NIEUW LID

De voorzitter: Dames en heren, bij brief van 17 december 2007 deelt mevrouw Trees Merckx-Van Goey mee dat ze bij koninklijk besluit van 13 december 2007 is benoemd tot rechter van het Grondwettelijk Hof.

Dat ambt is krachtens artikel 24bis, §2, 8°, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen onverenigbaar met het mandaat van Vlaams volksvertegenwoordiger.

Bij brief van 19 december 2007 verzaakt mevrouw Sonja Becq aan haar mandaat als opvolger voor het Vlaams Parlement.

De opvolger die in aanmerking komt om mevrouw Trees Merckx-Van Goey te vervangen, is de heer Piet De Bruyn.

De geloofsbrieven van de heer Piet De Bruyn werden al goedgekeurd in onze plenaire vergadering van 6 juli 2004. Een aanvullend onderzoek door het Algemeen Secretariaat heeft uitgewezen dat sindsdien geen wijziging is opgetreden in de vervulling van de verkiesbaarheidsvoorwaarden.

Ik stel dan ook voor niet opnieuw een commissie te benoemen voor het onderzoek van de geloofsbrieven van de heer Piet De Bruyn.

Is het parlement het daarmee eens? (*Instemming*)

Ik roep de heer Piet De Bruyn uit tot Vlaams volksvertegenwoordiger en nodig hem uit de grondwettelijke eed af te leggen, die luidt als volgt: “Ik zweer de Grondwet na te leven.”

– *De heer Piet De Bruyn legt de grondwettelijke eed af.*

Mijnheer De Bruyn, namens alle collega's heet ik u van harte welkom in het Vlaams Parlement. (*Algemeen applaus*)

ACTUELE VRAAG van de heer Luk Van Nieuwenhuysen tot de heer Frank Vandenbroucke, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Werk, Onderwijs en Vorming, over de verklaringen van de minister betreffende het voorstel van interpretatief decreet inzake de taal- en pedagogische inspectie in de Franstalige faciliteitenscholen in Vlaanderen

De voorzitter: De heer Van Nieuwenhuysen heeft het woord.

De heer Luk Van Nieuwenhuysen: Mijnheer de minister, u hebt gisteren heel wat lof toegezwaaid gekregen over het feit dat het budget voor de Vlaamse Rand voor het volgende jaar werd verhoogd. De verhoging dient om het Vlaamse karakter van de Vlaamse gordel rond Brussel te versterken. Daartegenover staat dat op de begroting van Onderwijs jaarlijks in 10 miljoen euro wordt voorzien om het Franstalig onderwijs in Vlaanderen te betalen, meer bepaald het Franstalig faciliteitsonderwijs in de Vlaamse Rand, wat een verfransende invloed heeft.

Daarmee hebt u in feite een blanco cheque gegeven, want u hebt totaal geen zicht op wat in dat onderwijs in die scholen gebeurt, ook niet op de kwaliteit van dat onderwijs, meer bepaald op de kwaliteit van de lessen Nederlands. Daarin zou nu verandering moeten komen omdat we vorige week in dit parlement in de commissie Onderwijs het zogenaamde interpretatief decreet hebben goedgekeurd, dat eigenlijk een soort vertaling is van het decreet Basisonderwijs voor de faciliteitenscholen.

Het zal de faciliteitenscholen, de Franstalige scholen, ertoe verplichten om in de toekomst de Vlaamse onderwijsinspectie toe te laten om samen te werken met de Vlaamse centra voor leerlingenbegeleiding, om de

Vlaamse eindtermen te hanteren en een leerplan dat is goedgekeurd door de Vlaamse Gemeenschap.

Daar is onmiddellijk reactie op gekomen. Vorige week, nog dezelfde namiddag, heeft de Franse Gemeenschap een belangenconflict ingeroepen. Mevrouw Arena heeft vrij scherp gereageerd.

Het heeft me verwonderd, mijnheer de minister, dat u de dag nadien op de persconferentie van de Vlaamse Regering blijkbaar hebt gezegd dat u bereid was om op een onderhandelde manier tot een pragmatische oplossing te komen. U bent blijkbaar bereid om alsnog met mevrouw Arena te onderhandelen, ondanks de ervaringen in het verleden. De vraag is waarover nog moet worden onderhandeld. Ik denk dat het decreet duidelijk is en dat de gevolgen van het decreet duidelijk zijn. Ik begrijp niet goed waarover nog moet worden onderhandeld.

Het decreet – nog steeds een voorstel – zou in werking treden op 1 september 2009. Dat is nog een lange tijd. De indieners hebben die tijd verantwoord door te zeggen dat ze die nodig hebben om de voorbereiding van de implementatie van het decreet grondig te doen.

Als u gaat onderhandelen met mevrouw Arena, betekent dat dan dat de voorbereiding van de implementatie van het decreet opgeschort wordt?

De voorzitter: Minister Vandenbroucke heeft het woord.

Minister Frank Vandenbroucke: Mevrouw de voorzitter, geachte collega's, ik denk dat we een onderscheid moeten maken tussen de grond van de zaak en de conclusies die je daaruit trekt, en de implementatie van die conclusies en de afspraken die je daarover kan maken met de Franse Gemeenschap.

Ik denk dat de grond van de zaak bijzonder duidelijk is. Wij gaan ervan uit – niet sinds gisteren, maar sinds lange tijd – dat de Vlaamse Gemeenschap de volle bevoegdheid heeft over deze scholen met alle consequenties inzake eindtermen, inspectie, leerlingenbegeleiding. Ik heb gepoogd om daarover met mevrouw Arena te onderhandelen. Dat heeft niet tot een oplossing geleid. Ik heb dan ook ten volle steun gegeven aan het initiatief van dit parlement om met een interpretatief decreet deze juridische interpretatie heel helder en duidelijk te stellen. Ik denk dat we daarbij moeten blijven.

Iets anders is de implementatie van conclusies die je daaruit trekt. Dat is niet zo eenvoudig. Ik heb inderdaad ook gezegd dat wij openstaan voor overleg. Om te beginnen moet u er wel rekening mee houden dat als u verwijst naar 1 september 2009, we nog andere elementen in de kalender zullen tegenkomen. Er is een belangenconflict ingeroepen door de Franse Gemeenschap. Dat zorgt voor een schorsing. Ook als het decreet uiteindelijk gestemd

wordt, kunnen er beroepen zijn tot schorsing of annulatie bij het Grondwettelijk Hof. We zijn dus nog lang niet aan een uitvoerbaar decreet. Maar zelfs als we zover zijn, zijn we nog niet aan de uitvoering. Ik geef een voorbeeld. Als we zeggen dat we bevoegd zijn voor de eindtermen, dan zullen we ons moeten bezinnen over wat dat concreet betekent. Als we zeggen dat er gecontracteerd moet worden met een CLB van het Nederlandstalig onderwijs, dan zullen we ons moeten bezinnen over wat dat concreet betekent.

Ik denk dat we alleszins daarover bereid moeten zijn om overleg te plegen. Ik heb dan ook samen met de minister-president onmiddellijk na die stemming op een persconferentie gezegd dat wij openstaan voor overleg. Wil dat nu zeggen dat we daarop wachten en niets ondernemen? Neen, dat hoeft niet. Ik denk dat zodra we kunnen beginnen aan de uitvoering van dit decreet en de voorbereiding die daartoe nodig is, we daaraan zullen beginnen. Het is niet zo dat we als het ware een uitnodiging hebben gestuurd en we ondertussen afwachtend niets ondernemen. Het is wel zo dat er inderdaad enige ruimte is in de tijd. Het is wel zo dat we moeten nadenken over wat de praktische implementatie betekent. En het is inderdaad zo dat ik bereid ben om daarover te overleggen.

De heer Luk Van Nieuwenhuysen: U stelt me enigszins gerust, mijnheer de minister, door te zeggen dat de voorbereidingen voor de implementatie gewoon voortgaan. Ik neem aan dat men zal wachten op de goedkeuring in de plenaire zitting. Maar het stelt me gerust dat men alle obstructies die nog mogelijk zijn, niet zal afwachten om met de voorbereiding te beginnen.

Ik weet niet of mevrouw Arena bereid zal zijn om in te gaan op uw uitnodiging. Het verleden leert ons toch wel dat de bereidheid van de Franstalige Gemeenschap om te onderhandelen als het over het faciliteitenonderwijs gaat, vrij klein is. Uw opeenvolgende voorgangers zijn altijd vol enthousiasme en optimisme aan hun mandaat begonnen om dan aan het eind van de legislatuur te moeten vaststellen dat er niets bereikt werd.

Natuurlijk, als het voorstel van decreet is goedgekeurd, is de situatie wel enigszins anders. Het zal meer met het mes op de keel zijn dat men dan moet onderhandelen. Mijnheer de minister, ik houd u eraan dat de grondprincipes van het decreet worden gehandhaafd.

De voorzitter: De heer Demesmaeker heeft het woord.

De heer Mark Demesmaeker: Mijnheer de minister, bedankt voor het antwoord. Het is een geruststellend antwoord, want over de grond van de zaak is er eigenlijk geen discussie mogelijk. Als er overleg nodig is over de implementatie, moet daarover dan met mevrouw Arena worden onderhandeld of met de scholen en de inrichtende machten?

Mijnheer de minister, eens te meer blijkt, uit wat we lezen in de Franstalige pers, dat er toch nogal wat misverstanden en foutieve informatie worden verspreid over de inhoud en de gevolgen van het voorstel van decreet. Het wordt voorgesteld alsof de scholen nu geïnspecteerd zullen worden door onbekwame inspecteurs, dat de scholen op termijn zelfs zullen verdwijnen, dat de kwaliteit van het onderwijs in het gedrang zou komen enzovoort.

Het hoeft geen betoog dat deze sfeerschepping het wantrouwen bij de scholen, maar ook bij de ouders, sterk heeft aangewakkerd. Sommige directies vrezen zelfs een verlies aan leerlingen, omdat bepaalde ouders nog liever hun kinderen naar verder weg gelegen, maar dan wel onbedreigde, Franstalige scholen in Brussel zullen sturen, dan ze in de faciliteitengemeenten te laten schoollopen. Dat kan natuurlijk ook niet de bedoeling zijn, want dat is niet bevorderlijk voor de toekomstige integratie van die kinderen in de Vlaamse gemeenten en voor het samenleven daar.

Mijnheer de minister, ik zou suggereren om – niet alleen als minister van Onderwijs, maar ook als minister bevoegd voor de Vlaamse rand – een informatiecampagne voor de ouders te organiseren, om de werkelijke bedoeling van dit voorstel van decreet en ook de voordelen die het zal bieden voor de scholen en de kinderen, duidelijk in de verf te zetten.

De voorzitter: De heer De Cock heeft het woord.

De heer Dirk De Cock: Mijnheer de minister, ik had geen ander antwoord van u verwacht. Door de meerderheidspartijen in dit Vlaams Parlement is een voorstel van decreet ingediend, waarbij we ervan uitgaan dat de Vlaamse Gemeenschap de volle bevoegdheid heeft over de Franstalige basisscholen, omdat de Vlaamse Gemeenschap die Franstalige basisscholen ook volledig financiert. De financierende instantie heeft natuurlijk ook het recht op controle. Dat is helder en duidelijk ons standpunt.

Mijnheer Demesmaeker, ik moet me aansluiten bij wat u zegt. De Franstalige pers organiseert inderdaad sfeerschepping, die vol zit met 'hineininterpretiering' en foute berichtgeving, waarop de internationale pers zich baseert om ons opnieuw in het verdomhoekje te drukken. Wij zitten niet in het verdomhoekje. Ik denk dat we volledig gelijk hebben met het interpretatief decreet. De Raad van State verklaart zich onbevoegd en de Franse Gemeenschap kaart een belangenconflict aan. Het Grondwettelijk Hof zal hierover wel uitspraak doen. Ik denk dat we daar vol vertrouwen op wachten.

De voorzitter: De heer Tavernier heeft het woord.

De heer Jef Tavernier: Mijnheer de minister, ik denk dat uw uitspraken en de uitspraken van de minister-president terecht en goed waren. Maar ik denk dat het

beter is om olie op de golven te gieten in plaats van olie op het vuur.

Ik heb de bespreking in de commissie zeer aandachtig gevolgd. Vanuit de meerderheid zeiden sommigen dat er hierover geen discussie is, maar anderen zeiden – zoals ik ook lees in de toelichting bij het voorstel van decreet – dat er een einde moet komen aan de juridische onduidelijkheid. Er is dus nog altijd onduidelijkheid. Sommigen stuurden er duidelijk op aan om uiteindelijk een uitspraak te hebben van het Grondwettelijk Hof. Ik denk dat dat ook goed is.

We moeten langs de twee kanten ophouden met sfeerschepping. Zelfs als men er zou van uitgaan dat er geen discussie is en dat Vlaanderen volledig bevoegd is, kan je niet zomaar de bestaande inspectie- of begeleidingsmechanismen vanuit Vlaanderen, dat eentalig is, zomaar toepassen op Franstalige scholen. Ik pleit voor voorzichtigheid, en voor het gieten van olie op de golven in plaats van op het vuur.

Minister Frank Vandenbroucke: Ik heb goed geluisterd en nota genomen van de verschillende commentaren die zijn gegeven. Mijnheer Demesmaeker, als minister Arena een teken zou geven dat ze daar overleg over wil, moeten we dat doen op dat niveau. Ik sluit dat absoluut niet uit, integendeel, het zou misschien een opening kunnen zijn om het probleem ten gronde aan te pakken.

Wat u zegt over de informatie is juist, maar er zijn soms situaties waarin men zich gewoon niet graag goed wil laten informeren. Dit is misschien wel zo een situatie, waarbij we moeten afwachten. Ik ben niet van plan om onmiddellijk met een informatiecampagne te beginnen omdat ik denk dat de aversie nogal groot is en dat het weinig zoden aan de dijk zou zetten. Dat wil niet zeggen dat we niet helder moeten uitleggen wat we bedoelen – de heer Kris Van Dijck heeft dat herhaaldelijk en goed gedaan – en dat de regering niet helder moet uitleggen wat haar doelstelling is. Een specifieke informatiecampagne opstarten voor de doelgroep zou ik op dit eigenste ogenblik nog niet doen.

De heer Luk Van Nieuwenhuysen: Ik kan de minister natuurlijk niet verhinderen om te onderhandelen met minister Arena. Zolang dat geen uitstel betekent, is dat voor mij geen probleem. Op de hoorzitting in de commissie voor Onderwijs zeiden de verschillende vertegenwoordigers van het Franstalige onderwijs dat er uiteindelijk niet zoveel verschil was tussen het Vlaamse leerplan en het leerplan van de Franse Gemeenschap. Nu lees ik in de Franstalige pers dat er blijkbaar een enorme kloof is tussen die twee. Ik heb ook gelezen dat het niet kan dat de Franstalige leerlingen met de Vlaamse centra voor leerlingenbegeleiding zouden moeten werken, want hoe zou dat dan gaan met aan de ene kant Nederlandstaligen en aan de andere kant Franstaligen? Tegelijkertijd

heb ik op de hoorzitting heel duidelijk horen zeggen dat de meeste leerlingen die uit het Franstalige faciliteiten-onderwijs komen, perfect in staat zijn om door te stromen naar het Nederlandstalig secundair onderwijs. De informatie in de Franstalige pers stemt niet overeen met wat er is gezegd op de hoorzitting.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

ACTUELE VRAAG van de heer Eloi Glorieux tot mevrouw Kathleen Van Brempt, Vlaams minister van Mobiliteit, Sociale Economie en Gelijke Kansen, over de uitzonderingen op het inhaalverbod voor vrachtwagens op wegen met 2x2 rijstroken

De voorzitter: Het antwoord wordt gegeven door minister Vandenbroucke.

De heer Glorieux heeft het woord.

De heer Eloi Glorieux: Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, enige tijd geleden werd door sp.a een zeer goed voorstel gedaan om de snelheid van vrachtwagens naar maximum 80 kilometer per uur te brengen. Jammer genoeg heeft dit voorstel het in de federale paarse coalitie niet gehaald en is er een kwakkelcompromis tot stand gekomen: er werd voorgesteld dat vanaf 1 januari vrachtwagens op wegen met tweemaal twee rijstroken voortaan niet meer zouden mogen inhalen.

Tot onze grote verbazing lezen we nu dat de Vlaamse Regering deze federale regelgeving volledig onderuit haalt door een heleboel uitzonderingen in te voeren. In tegenstelling tot het goede bestuur waar deze regering prat op gaat, merken we dat er een situatie van complete chaos, onduidelijkheid en verwarring wordt gecreëerd, wat op het vlak van verkeersveiligheid niet positief is. Ik geef een voorbeeld. Normaal zullen vanaf 1 januari vrachtwagens rekening moeten houden met het feit dat ze bij regenweer niet mogen inhalen. Dat zou overal gelden. Op 2x2-wegen is de algemene regel dat men niet meer mag inhalen, tenzij op de wegen waarvoor de Vlaamse overheid een uitzondering heeft ingevoerd. Als je bekijkt op hoeveel wegen de uitzondering slaat, is die bijna de regel geworden.

Daarnaast is er nog een andere categorie: wegen waar men niet meer kan inhalen tussen 19 uur 's avonds en 6 uur 's ochtends. Men moet maar een buitenlandse vrachtwagenchauffeur zijn die door het transitland Vlaanderen rijdt. Natuurlijk zal die worden geconfronteerd met een situatie waarin zelfs een kat haar jongen niet meer zou terugvinden. We kunnen ons voorstellen dat de onduidelijkheid die dit creëert, de verkeersveiligheid niet ten goede komt. De enigen die er beter van zullen worden,

zijn de fabrikanten van verkeersborden. Ondertussen moeten er als gevolg van het voorgaande immers een aantal nieuwe verkeersborden worden geplaatst.

Mijnheer de minister, zullen die borden wel klaar zijn tegen 1 januari, zodat al die uitzonderingen waarover de pers bericht, kunnen worden ingevoerd? Mijn belangrijkste vraag is echter: waarom heeft de Vlaamse Regering dit federale voorstel, dat jammer genoeg slechts een compromis was, maar waar we zeker nog achter konden staan, volledig onderuit gehaald?

De voorzitter: Minister Vandenbroucke heeft het woord.

Minister Frank Vandenbroucke: Het is natuurlijk de taak van de oppositie om oppositie te voeren. Geen enkel probleem. Ik betwist echter ten eerste wat u zegt. Het is niet zo dat men zeer royaal heeft voorzien in afwijkingen. Een aantal dingen die u zegt, zijn eigenlijk ook niet helemaal juist. Ik wil even overlopen wat minister Crevits en ikzelf, als plaatsvervanger van minister Van Brempt, hebben beslist.

Op alle 2x2-wegen die geen autosnelwegen zijn, geldt het inhaalverbod onverkort en zonder tijdsbeperkingen. Dat is vrij duidelijk, denk ik. Op de autosnelwegen, dus de E-, A- en R-wegen, in de buurt van steden, geldt dat inhaalverbod ook onverkort. Slechts op de E-, A- en R-wegen waar de intensiteit van het verkeer beperkt is tijdens de avond en de nacht, of die hoofdzakelijk een vrachtfunctie hebben, zoals de R2 rond de Antwerpse haven of de R4 naar de Gentse haven, is een inhaaltoelating gegeven tijdens de avond en de nacht, van 19 uur tot 6 uur. In enkele stukken autosnelweg in perifere gebieden geldt er steeds een inhaalbeweging.

Dat is niet zo ingewikkeld. Om te beginnen is het algemene beeld niet zo ingewikkeld, hoewel ik grif toegeef dat de vrachtwagenchauffeur niet met dat algemene beeld in zijn hoofd zit. Ik kom daar dadelijk op terug. Samengevat kunnen we stellen dat in de Vlaamse ruit en rond de grote steden het inhaalverbod zo goed als totaal is, maar dat het daarbuiten gradueel wordt versoepeld, naargelang de lagere verkeersintensiteit. U weet dat de limiet vanaf welke een inhaaltoelating wordt gegeven, de volgende is: minder dan 1900 voertuigen per uur. Dat is echter gehomogeniseerd over langere, volledige trajecten. Bovendien is er expliciet voor gekozen om in slechts twee tijdsperiodes te voorzien, namelijk ofwel de avond of de nacht, ofwel de dag. Dat is de meest eenvoudige wijze om de 24 uur van een volledige dag in te delen.

Dat lijkt me dus relatief eenvoudig en relatief goed leesbaar, maar natuurlijk is het belangrijk dat het Agentschap Wegen en Verkeer die beslissing goed signaleert en meedeelt aan de gebruikers. Eerlijk

gezegd, een verstandige beslissing nemen met betrekking tot het inhaalverbod zonder dat diegenen die signalisatie plaatsen er beter van worden, kan ik me moeilijk inbeelden. Dat vind ik dus een wat vreemde kritiek.

Een totaal inhaalverbod is dat natuurlijk niet. Ik denk ook niet dat iemand ooit heeft gedacht dat we zomaar een volledig inhaalverbod zouden kunnen hebben, om het even waar, altijd, op om het even welk perifeer stuk autosnelweg en op om het even welk uur van de nacht. Ik denk eerlijk gezegd niet dat dat de bedoeling is. Minister Crevits en ikzelf hebben, met de mensen van Kathleen Van Brempt, een vrij logisch schema opgesteld, dat ik perfect verdedigbaar vind.

De heer Eloi Glorieux: Mijnheer de minister, ik vind dat u vrij optimistisch bent. Ofwel is die maatregel goed, en dan moet hij algemeen worden ingevoerd, ofwel is hij niet goed, en dan moet hij niet worden ingevoerd. Natuurlijk kunt u altijd hier en daar, in heel specifieke situaties, een uitzondering maken.

Maar ik heb de indruk – en uit de vele perscommentaren blijkt dat ik niet de enige ben – dat de uitzondering bijna de regel geworden is. Heel grote stukken zullen een permanente uitzondering vormen. Andere stukken zullen 's nachts en 's avonds een uitzondering vormen. Ik begrijp trouwens niet waarom voor 19 uur werd gekozen, want op dat uur is op veel autosnelwegen en 2x2-wegen het spitsuur nog lang niet afgelopen. Dit is een halve oplossing – wellicht een compromis – die niet tot goed bestuur en zeker niet tot duidelijkheid en eenduidigheid leidt.

Minister Frank Vandenbroucke: Mijnheer Glorieux, ik verzoek u om de kaartjes nogmaals te bekijken, want ze maken duidelijk dat de uitzondering niet de regel is geworden, absoluut niet. Er zijn wel uitzonderingen, maar die zijn niet de regel, want dan zou heel Vlaanderen de uitzondering zijn en dat klopt langs geen kanten.

Over het tijdstip werd lang en grondig gediscussieerd. Op basis van wetenschappelijke informatie werd beslist dat 19 uur het beste afkapmoment was. Alles moet natuurlijk goed gemonitord en geëvalueerd worden.

Het is belangrijk dat een beslissing werd genomen. Dit is echt een stap vooruit. Minister Crevits en de diensten van minister Van Brempt hebben goed werk verricht.

De heer Eloi Glorieux: Op vlak van verkeersveiligheid was het misschien beter geweest om een algemene invoering te overwegen, zelfs gekoppeld aan een snelheidsbeperking tot 80 kilometer per uur, en daarnaast ook een aantal flankerende maatregelen om bepaalde situaties te verbeteren. Ik denk aan een permanente verkeersbegeleiding van de verkeersstromen op onze grote autowegen waarbij de afritten lang op voorhand worden aangekondigd, waardoor chauffeurs weten dat ze rechts

moeten invoegen en conflictsituaties met een lange rij vrachtwagens aan op- en afritten vermeden kunnen worden. Indien dergelijke flankerende maatregelen genomen zouden worden, zou een veralgemeende invoering van het inhaalverbod zonder problemen en met een grote eenduidigheid en duidelijkheid voor de bevolking, ingevoerd kunnen worden. Ik vrees dat dat nu niet het geval zal zijn.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

ACTUELE VRAAG van de heer Jan Roegiers tot de heer Geert Bourgeois, Vlaams minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme, over de mogelijke inbreng van Vlaanderen in de heropbouw van Palestina, naar aanleiding van de donorconferentie in Parijs

De voorzitter: De heer Roegiers heeft het woord.

De heer Jan Roegiers: Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, afgelopen maandag vond in Parijs de grote donorconferentie plaats ten voordele van Palestina. Het is de economische tegenhanger van de politieke top in Annapolis waar ook over de toekomst van Palestina werd gesproken.

De bedoeling van beide bijeenkomsten is heel duidelijk: het oprichten van een onafhankelijke en vooral leefbare Palestijnse staat in 2008. Om die doelstelling te halen en ook om de vredesgesprekken met Israël nieuw leven in te blazen werd door ongeveer 90 landen en instanties 7,4 miljard dollar bijeengesprokkeld.

Niet geheel toevallig zijn de heer Verstreken, ikzelf en Kamerlid De Vriendt voor veertien dagen in de Palestijnse gebieden geweest. We zijn in Gaza geweest, waar we vaststelden dat niet minder dan driekwart van de bevolking moet leven van voedselhulp, terwijl de rijke oogst de grenzen niet kan en mag verlaten. We zijn in Bethlehem geweest, waar we de muur gezien hebben. Die snijdt de drukste winkelstraat doormidden en heeft daardoor het hele economische leven in de stad kapotgemaakt. We hebben in Hebron vastgesteld dat alle winkeltjes moesten sluiten omwille van de verfoeilijke nederzettingenpolitiek van Israël in die stad. Die heeft ervoor gezorgd dat de veiligheid niet meer gegarandeerd kon worden. Kortom, de heer Verstreken zal het wel met me eens zijn, we hebben kunnen vaststellen dat de situatie in Palestina schrijnend is. De toestand schreeuwt om hulp van de internationale gemeenschap. De federale regering, die aanwezig was op de donorconferentie, heeft 86 miljoen euro beloofd aan Palestina. Kunnen en willen wij met Vlaanderen een bijdrage leveren aan de heropbouw van Palestina, met het oog op die leefbaarheid en onafhankelijkheid in 2008?

De voorzitter: Minister Bourgeois heeft het woord.

Minister Geert Bourgeois: Mijnheer Roegiers, Vlaanderen gaat ook voluit voor een oplossing voor die twee staten. Ik hoop dat dat lukt in 2008, al zijn de problemen nog immens, niet het minst aan Palestijnse kant. Dat is nog erger geworden door de politieke tweedeling tussen de Westelijke Jordaanoever en de Gazastrook. Ik heb vorig jaar ook een bezoek gebracht aan Palestina, maar alleen aan de Westoever. Ik heb toen zelf de immense gevolgen gezien van de nederzettingenpolitiek en van de muur die dwars door dorpen, eigendommen en landerijen loopt.

Ik heb vanaf het begin van mijn ministerschap stelselmatig meer fondsen uitgetrokken voor Palestina. We doen dat via UNRWA. In 2005 bedroeg dat fonds 15.000 euro, in 2006 200.000 euro en in 2007 250.000 euro. Vorige week heeft de Vlaamse Regering beslist om dat op te trekken tot 300.000 voor 2008. Daarbovenop hebben we in 2006 nog eens via ngo's 328.000 euro besteed zodat onze bijdrage stelselmatig toeneemt.

We voeren een tweesporenbeleid. In 2006 werkten we via Oxfam, Caritas en FOS. De rest verloopt multilateraal omdat UNRWA daar schitterend werk levert. De organisatie pakt de zaken multilateraal aan, investeert in projecten gericht op zelfredzaamheid en de opbouw van de gemeenschap. We werken daar heel graag aan mee. Ik heb in april van dit jaar mevrouw Karen Koning AbuZayd van de UNRWA ontmoet. Ik heb gezegd dat we via UNRWA verder willen investeren in en meewerken aan de multilaterale aanpak en de Palestijnse gemeenschap. De UNRWA beperkt zich trouwens niet tot de huidige Palestijnse gebieden, maar zich evenzeer richt op de mensen in Jordanië, Syrië en Libanon.

Ik sluit niet uit dat bij het bedrag van 300.000 euro voor volgend jaar nog noodhulp bijkomt, eventueel via de ngo's. Mijn engagement tegenover UNRWA is een gestructureerde investering. Naar Vlaamse normen is dit een serieus bedrag.

De heer Jan Roegiers: Mijnheer de minister, ik dank u voor uw toezegging. We hebben in Gaza met eigen ogen het werk van UNRWA gezien. Ze zorgen ervoor dat niet minder dan 200.000 Palestijnse kinderen school kunnen lopen. Dat alleen al is fenomenaal.

We hebben daar nadrukkelijk gevraagd naar de inbreng van Vlaanderen en België. UNRWA is het VN-agentschap voor de Palestijnse vluchtelingen. Ze kenden Vlaanderen en België en onze inbreng. Dat deed ons in elk geval veel plezier.

Mijnheer de minister, tijdens de begrotingsbespreking heb ik nadrukkelijk gepleit om, nu Vlaanderen schuldenvrij is, echt wel te streven naar de besteding van 0,7

percent van ons bruto binnenlands product. Uw engagement draagt ertoe bij dat we dat beetje bij beetje kunnen realiseren. Het doet me veel plezier dat daar een niet onaanzienlijke inbreng voor de heropbouw van Palestina bij is. Waarvoor mijn dank.

De voorzitter: De heer Loones heeft het woord.

De heer Jan Loones: Principieel is dit van groot belang. De som van 300.000 euro is in verhouding tot onze middelen, en dus belachelijk laag. Voor ons is het niet belachelijk, maar in het kader van de 86 miljoen euro van België is dit een kleine som. Centen zijn belangrijk, maar vooral ook de inzet.

De Vlaamse Regering heeft zich geschaard achter de tweestatenoplossing. We zijn daar niet dubbelzinnig in. Het is van belang om Israël op zijn verplichtingen te wijzen. Dat geld zal slechts opbrengen op het ogenblik dat Israël zijn nefaste isolatiepolitiek opheft. Ik was zelf tweemaal in Gaza en de Westelijke Jordaanoever. Je kunt daar het tegendeel zien gebeuren. De Palestijnse gebieden worden steeds meer in de wurggreep gehouden vanwege het veiligheidsrisico. Natuurlijk zijn beide kanten belangrijk.

Bij het bezoek van Mustafa Barghouti aan de Vooruit in Gent, was er een bomvolle zaal. Vlaanderen leeft voor die solidariteit met Palestina. Dat is van belang. Als alle 90 donorlanden zich op dezelfde manier zouden inzetten, dan kan Israël daar niet doof voor blijven, zelfs al kan het militair de hele wereld aan.

De voorzitter: De heer Verstreken heeft het woord.

De heer Johan Verstreken: Er is inderdaad een beetje hoop en licht in de tunnel. Maar het zal nog ontelbare jaren duren voor de situatie daar is opgelost. Naast financiële en andere hulp is ook diplomatie van belang. We moeten de twee staten erkennen, en hen ook wijzen op hun rechten en plichten.

Ons geld is inderdaad een druppel op een hete plaat, maar het wordt goed besteed. Dat hebben we ter plekke gezien, samen met de heer Roegiers en Kamerlid De Vriendt, samen met mensen van Broederlijk Delen, Pax Christi en UNRWA. Er is geen humanitaire ramp op komst in Gaza, die is er al. We hebben ter plekke gezien dat het drinkwater opzettelijk wordt vervuild, dat de elektriciteit constant wordt afgesloten, dat import en export verboden zijn, dat er een groot tekort is aan medicijnen. Dokters slaken noodkreten.

Als je dan op de voedselbedeling ziet staan: 'Sponsored by the Belgian en Flemish governments', dan krijg je daar kippenvel van. Dus is ons geld zeker goed besteed en ik wil de minister danken voor de inspanning.

De voorzitter: De heer Glorieux heeft het woord.

De heer Eloi Glorieux: De opvoering van de bilaterale hulp aan Palestina is inderdaad heel belangrijk. Het is van groot belang dat we vanuit Vlaanderen de vredesgezinde krachten in Israël en Palestina actief blijven ondersteunen.

Ik sluit me volledig aan bij het betoog van de heer Roegiers. Mijnheer de minister, is het vanuit uw visie op buitenlands beleid nog langer verantwoord dat de Vlaamse overheid, in concreto minister Ceysens, nog steeds exportvergunningen voor wapens aan Israël toestaat?

Het gevolg daarvan is immers dat wij enerzijds hulp proberen te bieden aan de getroffen gebieden, maar dat we anderzijds ook het militair-industriële complex blijven ondersteunen. Kunt u uw standpunt ter zake verduidelijken vanuit uw visie op het Vlaamse buitenlandbeleid, los van de louter economische visie die minister Ceysens geregeld verkondigt in de Subcommissie voor Wapenhandel?

Minister Geert Bourgeois: Mevrouw de voorzitter, ik neem aan dat het niet de gewoonte is dat ministers ondervraagd worden over het beleid van een collega-minister, laat staan dat ik daar zou op antwoorden. Desgevallend kan de regering, in hoofde van de minister-president, daar middels een bredere interpellatie over aangesproken worden. Ik zal mij aan de deontologie houden die binnen elke regering telt. U zult zich moeten richten tot minister Ceysens, mijnheer Glorieux.

Voor het overige kan ik enkel akte nemen van wat de collega's gezegd hebben en hen danken voor hun steun voor het beleid. Het is inderdaad belangrijk dat Vlaanderen die lijn trekt, en dat dat gebeurt over de partijgrenzen heen en bestuursperiodeoverschrijdend. We moeten in die regio aanwezig zijn en uitgaan van de vaste wil tot het mee helpen bouwen aan de vrede en een tweestatenoplossing.

De heer Jan Roegiers: Ik dank de minister en de collega's voor de steun die gegeven wordt aan de wederopbouw van Palestina. De mensen daar weten wel – onder meer via het internet – dat de steun van hier komt. Ik dank u.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

ACTUELE VRAAG van mevrouw Margriet Hermans tot mevrouw Kathleen Van Brempt, Vlaams minister van Mobiliteit, Sociale Economie en Gelijke Kansen, over het verhoogde risico op ongevallen voor motorrijders en de nood aan sensibilisering ter zake van autobestuurders

ACTUELE VRAAG van de heer Jan Peumans tot mevrouw Hilde Crevits, Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur, over een Europese studie betreffende de veiligheid van motorrijders op de Europese wegen en de slechte Belgische resultaten ter zake

De voorzitter: Het antwoord wordt gegeven door minister Crevits.

Mevrouw Hermans heeft het woord.

Mevrouw Margriet Hermans: Mevrouw de voorzitter, mevrouw de minister, mijnheer de minister, collega's, uit een studie in opdracht van de Europese Raad voor Transport blijkt dat een motorrijder 18 keer meer kans maakt op een dodelijk ongeval dan een automobilist. België scoort in die studie nog slechter dan het gemiddelde: bij ons heeft een motorrijder 23 keer meer kans op een dodelijk ongeval.

Er zijn verschillende oorzaken. Ten eerste zit het motorrijden de laatste jaren in Vlaanderen en België in de lift. Meer en meer mensen verplaatsen zich – zelfs in de winter – met de motor van en naar het werk. Een tweede oorzaak is de slechte staat van het wegdek, alsook de veranderende aard van het wegdek. De derde en belangrijkste oorzaak is de zichtbaarheid van de motorrijder in het verkeer. De M.A.G., de Motorcycle Action Group Belgium, heeft bevestigd dat de zichtbaarheid inderdaad de belangrijkste verklaring is voor de tragische cijfers.

Op federaal niveau wordt daar al werk van gemaakt. Er bestaan beschermende pakken, reflecterende helmen en dergelijke meer. Dat motorrijders zich onvoldoende beschermen, maakt natuurlijk deel uit van de vrijheid van het motorrijden, maar het maakt van hen ook heel zwakke weggebruikers.

Volgens de woordvoerder van de M.A.G. treft de motorrijder in drie vierde van de ongevallen echter geen schuld. In drie vierde van de ongevallen ligt de oorzaak dus bij het feit dat de automobilisten geen rekening houden met motorrijders op de weg.

Mevrouw de minister, kunnen wij vanuit de Vlaamse overheid, die toch in grote mate verantwoordelijk is voor de mobiliteit, een soort gentlemancampagne lanceren om de automobilist bewust te maken van het feit dat hij de weg moet delen met de motorrijders?

Wordt bij de aanleg van nieuwe wegen overwogen een studie te maken over hoe meer rekening kan worden gehouden met de motorrijder?

De voorzitter: De heer Peumans heeft het woord.

De heer Jan Peumans: Mevrouw de minister, ik rijd niet zelf met de motor, maar er is wel een doelgroep van zo'n 300.000 motorrijders, waaronder de heren Huybrechts, Daems, Tavernier en andere.

Ik stel deze vraag naar aanleiding van een publicatie van de European Transport Safety Council. Op 18 december werden een aantal cijfers bekendgemaakt waaruit bleek dat België in de middenmoot zit. Zo'n 16 percent van de dodelijke slachtoffers in het Belgische verkeer zijn motorrijders. Zij rijden 2 percent van de 'voertuigkilometers'. Het aantal jaarlijkse verkeersdoden bedraagt in België 130. In sommige landen ligt dat cijfer veel lager. Ik verwijs bijvoorbeeld naar Noorwegen dat een streng handhavingsbeleid voert.

Volgens de Federation of European Motorcyclists' Associations, of FEMA, zijn de cijfers van de European Transport Safety Council te braaf. In Italië bijvoorbeeld wordt ook in de statistieken opgenomen wanneer iemand ter plaatse of binnen 24 uur overlijdt. In het Verenigd Koninkrijk, zo beweert mevrouw Hardy, adviseur bij FEMA, vergelijkt men appels met citroenen.

We hebben dringend nood aan een diepgaande analyse over waar, waarom en wanneer er ongelukken gebeuren.

Daarnaast is er een verschil tussen de cijfers in Vlaanderen en die in Wallonië. En dat zeg ik niet omdat ik een overtuigd federalist ben. We krijgen doorgaans Belgische cijfers hoewel de Waalse aanpak anders is dan die in Vlaanderen.

Op 1 januari wordt het Vlaamse Gewest na een uitspraak van het Arbitragehof verantwoordelijk voor de aanvullende verkeersreglementen. In hoeverre zal dat een rol spelen?

Tot slot heb ik de indruk dat de mensen van de M.A.G. meer actie verwachten. Binnenkort verschijnen de resultaten van een onderzoek dat is gevoerd in samenwerking met de M.A.G., naar de oorzaken van verkeersongevallen. De M.A.G. voelt zich wat ondergesneeuwd als deelnemer in het verkeer. De overheid beschouwt hen te weinig als een groep die eventueel kan bijdragen tot de oplossing van de verkeerscongestie. Motorrijders kunnen overal immers sneller doorheen dan wagens.

De voorzitter: Minister Crevits heeft het woord.

Minister Hilde Crevits: Mijnheer Peumans, Vlaanderen beschikt over cijfermateriaal. De cijfers dateren wel van

het jaar 2000. Het gaat om cijfers van het Nationaal Instituut voor de Statistiek, gekoppeld aan de resultaten van een onderzoek dat destijds is gevoerd naar het verplaatsingsgedrag in Vlaanderen.

Die cijfers zijn vervolgens samengebracht. Zodoende werd nagegaan wat het risico is op een dodelijk ongeval of een ongeval met een ernstig lichamelijk letsel. Die cijfers zijn beschikbaar.

We zijn nu echter wel zes jaar later. Dat is ook de reden waarom minister Van Brempt een nieuw onderzoek over het verplaatsingsgedrag in Vlaanderen heeft besteld. Dat wordt nu afgerond. Als het klaar is, zullen we een beter zicht krijgen op het verplaatsingsgedrag. Daarna kunnen we ook de koppeling maken naar de cijfers of statistieken van het NIS om na te gaan wat het risico is op een ongeval in functie van de duurtijd, de vervoersmodi en het aantal kilometers dat wordt afgelegd. We verwachten de resultaten binnenkort.

U hebt beiden gezegd dat niemand kan ontkennen dat een voetganger, net als een fietser en een motorrijder, een groter risico loopt als hij zich op de weg begeeft, omdat hij minder beschermd is. Voor een motorrijder geldt dat des te meer omdat hij sneller is dan de fietser en de voetganger. Uit de cijfers waarover we vandaag beschikken, blijkt dat er bij de autobestuurders ongeveer tien dodelijke slachtoffers zijn per miljard kilometer. Voor motorrijders loopt dat cijfer op tot 183,6. Dat is achttien keer meer. Die verhouding is ook opgenomen in de meest recente studie van de European Transport Safety Council (ETSC). De cijfers van die studie komen dus wel overeen met de gegevens waarover wij beschikken.

Binnenkort is Vlaanderen bevoegd voor de aanvullende reglementen op het wegverkeer. Mijnheer Peumans, u weet dat de lokale overheden een meldingsplicht hebben ten opzichte van de federale overheid. Betekent dit dat we ons helemaal niet zullen bemoeien? Helemaal niet. U weet dat er op dit ogenblik, op initiatief van de Motorcycle Action Group (MAG), een charter over motorvriendelijke infrastructuur is opgesteld. Een tijdje geleden werden alle Vlaamse gemeenten schriftelijk gevraagd om dat charter te ondertekenen en er bij het uitvoeren van alle projecten in de gemeente rekening te houden.

Vandaag hebben ongeveer 80 steden en gemeenten dat charter ondertekend. Misschien moeten we nog een bijzondere inspanning leveren. Het zou goed zijn dat we contact opnemen met de initiatiefnemers van dat charter.

U verwijst naar de goede voorbeelden in het buitenland. We nemen die ook in rekening. In het Veiligheidsplan Vlaanderen wordt ook een vademecum Motorrijders opgenomen. Het wordt opgemaakt in zeer nauw overleg

met de vertegenwoordigers van de MAG. Hun ervaringen op het terrein worden verwerkt in het vademecum.

Het is zeer belangrijk dat we een goed zicht krijgen op de oorzaken van de ongevallen. Op dit moment werkt het Vlaams centrum verkeersveiligheid, in opdracht van minister Van Brempt, aan een studie. Op basis van een aantal dossiers van verzekeringsmaatschappijen wordt nagegaan wat de precieze oorzaken zijn van ongevallen. Pas als we daar een duidelijk zicht op hebben, kunnen we goede en doeltreffende sensibiliseringsacties voeren. Op korte termijn verwacht ik daar de resultaten van.

Op dit ogenblik zorgt het Belgisch Instituut voor de Verkeersveiligheid (BIVV) voor de sensibilisering. Van zodra de resultaten van de ongevallenanalyse bekend zijn, zullen we een zeer gerichte sensibiliseringscampagne voeren voor, onder andere, de motorrijders.

We kunnen nog heel wat leren van de buurlanden. Een van de slechte punten in Vlaanderen zijn de vangrails aan de kant van de snelwegen. Als een motorrijder weg-schuift, hebben die vangrails voor hem het effect van een guillotine.

Om ongevallen met een fatale afloop te vermijden, zijn op die plaats planken aangebracht. Dergelijke infrastructuur maatregelen lijken niet erg ingrijpend, maar kunnen een sterke impact op de schade bij ongevallen hebben. We moeten dit denkspoor blijven volgen.

Mevrouw Margriet Hermans: Ik dank de minister voor haar antwoord. Ik merk dat met betrekking tot deze zaak reeds veel initiatieven zijn genomen. Aangezien de zomer nakend is, hoop ik dat hier snel aan zal worden voortgewerkt.

De ongevallenanalyses lijken me zeer belangrijk. Ik hoop dat de Vlaamse Regering het charter heeft ondertekend. Ik heb vernomen dat 80 steden en gemeenten reeds tot de ondertekening zijn overgegaan. Het lijkt me belangrijk dat de Vlaamse overheid zich ook engageert. Het charter bevat veel positieve elementen. We kunnen beter vooraf op de hoogte zijn dan achteraf te moeten remediëren.

De heer Jan Peumans: De vraag naar de oorzaak van de ongevallen is duidelijk gesteld. Het gaat vaak niet om de motorrijder zelf, maar om de andere weggebruikers. Dit heeft onder meer met de zichtbaarheid van motoren te maken.

Ik heb gehoord dat de sensibiliseringscampagnes van het Belgisch Instituut voor de Verkeersveiligheid (BIVV) geen effect sorteren. Blijkbaar heeft de Katholieke Universiteit Leuven de opdracht gekregen hierover een studie te verrichten. In kringen van motorrijders worden

dergelijke uitspraken betreurd. Het gaat om een kwetsbare groep. Sensibilisering blijft een noodzaak.

We hebben dringend behoefte aan degelijk onderbouwd materiaal om de oorzaken van ongevallen weer te geven. Het gaat hier niet enkel om de motorrijders, maar ook om de wegomstandigheden en dergelijke. Ik heb vernomen dat de Vlaamse overheid hier iets aan wil doen. Ik vraag me af wat de Vlaamse overheid wil doen en wanneer dit zal gebeuren.

De voorzitter: De heer Koninckx heeft het woord.

De heer Flor Koninckx: Mevrouw de voorzitter, alvorens enkele bijkomende vragen te stellen, wil ik twee opmerkingen maken om de discussie in de correcte context te plaatsen.

Uit de door de heer Peumans aangehaalde cijfers blijkt dat de bestuurders van gemotoriseerde tweewielers 16 procent van de slachtoffers van dodelijke ongevallen uitmaken. De gemotoriseerde tweewielers vormen evenwel slechts 2 procent van het totale verkeer. Het moet duidelijk zijn dat het hier om Europese en niet om Belgische cijfers gaat. Bovendien hebben de vorige sprekers het enkel over motorrijders gehad. De Europese studie omvat evenwel ook de bromfietsen.

Aangezien ik zelf twee fundamentele vragen over dit onderwerp had willen stellen, had ik een actuele vraag ingediend. Aangezien die actuele vraag blijkbaar tussen de mazen van het net is geglipt, sluit ik me aan bij de vragen van de vorige sprekers.

Aangezien de hier aangehaalde cijfers tevens bromfietsen betreffen, vraag ik me af of we niet in de mogelijkheid moeten voorzien bromfietsen te verbaliseren. We beschikken gelukkig over een stijgend aantal flitspalen. Indien we willen vermijden dat bromfietsers ongestraft bepaalde overtredingen kunnen begaan, moeten we bromfietsen laten inschrijven en van een nummerplaat voorzien. Hoe staat de Vlaamse Regering tegenover dit idee?

Er zijn al een aantal initiatieven genomen om motorrijders bijkomende rijopleidingen aan te bieden. Er is een duidelijk gebrek aan rijvaardigheid bij een gedeelte van de motorrijders. Zal in bijkomende initiatieven worden voorzien? Zullen de aanvullende rijopleidingen voor motorrijders worden voortgezet of opgedreven?

Mijn volgende vraag is al gedeeltelijk beantwoord. Eind 2006 hadden al 60 gemeenten het charter ondertekend. Klopt het dat ondertussen 80 gemeenten hun handtekening hebben gezet? Ik vind dit alvast nog steeds te weinig.

Mijn laatste vraag betreft de beschermende lagen onder de vangrails. Zal het aantal kilometers aan beschermende lagen nog worden uitgebreid?

De voorzitter: Mevrouw Hoebeke heeft het woord.

Mevrouw Anne Marie Hoebeke: Mevrouw de voorzitter, aangezien de voorgaande sprekers haast al mijn vragen reeds hebben gesteld, beperk ik me tot een enkel vraagje.

Binnen afzienbare tijd staan de lente en de zomer voor de deur. Zal de Vlaamse overheid voldoende aandacht schenken aan de jongeren die als duozitter op de zware motor van hun moeder of hun vader in het verkeer terecht komen?

De voorzitter: De heer Decaluwe heeft het woord.

De heer Carl Decaluwe: Onaangepaste infrastructuur speelt vaak een rol bij ongevallen, maar er staat in het regeerakkoord een belangrijk stuk over verkeersongevalanalyse. Er is al lang een voorstel van decreet van de heer Peumans en mezelf hangende. Zal in 2008 die belangrijke paragraaf uit het regeerakkoord worden uitgevoerd? Zo ja, op welke manier?

De voorzitter: De heer Daems heeft het woord.

De heer Rudi Daems: Ik sluit me als ervaringsdeskundige graag aan bij deze vraag. Mevrouw Hermans had het over het probleem van gebrekkige zichtbaarheid. Ik wil nog twee extra punten onder de aandacht brengen. Ten eerste wil ik het hebben over de kwaliteit van onze wegen.

Tijdens de zomervakantie was ik in Kroatië en ik heb empirisch vastgesteld dat de kwaliteit van de wegen daar voor motorrijders een stuk beter is dan bij ons. In Slovenië was dat dan weer helemaal niet het geval. Ik pleit er net zoals andere collega's voor om daar oog voor te hebben bij het onderhoud van wegen.

Ten tweede wil ik het hebben over de obstakels die we vooral vinden op heel wat gemeentewegen. De heer Koninckx zei daarnet dat 80 gemeenten het charter hebben ondertekend. De Motorcycle Action Group gaat daar al drie jaar de boer mee op. Ik vind 80 geen groot resultaat. Er is een extra duw in de rug nodig.

Mevrouw de minister, u hebt tijdens de discussie over de beleidsbrief gezegd dat het vademecum voor gemeenten er eerstdaags aankomt. Dat is een belangrijk instrument. Het zou goed zijn dat het ook zou worden begeleid door een sensibiliseringscampagne of zelfs een omzendbrief om gemeenten effectief aan te zetten om iets te doen aan obstakels zoals biggenruggen en dergelijke gevaarlijke punten.

Wanneer komt u naar buiten met dat vademecum? Bent u bereid om nog iets meer te doen dan alleen maar dat vademecum in een mooie enveloppe naar de gemeenten te sturen?

De voorzitter: Minister Crevits heeft het woord.

Minister Hilde Crevits: Ik dank u voor de opmerkingen en nuttige suggesties. Mijnheer Koninckx, over uw vragen wil ik overleg plegen met minister Van Brempt. Het zou ongepast zijn om daar ten gronde op in te gaan. Het zal ongetwijfeld nog het voorwerp van debat vormen in de toekomst.

Bij elke omvorming van bestaande weginfrastructuur wordt op de wegen van het Vlaamse Gewest rekening gehouden met de suggesties en opmerkingen uit het charter en het vademecum. Dat gebeurt al. Er is me gevraagd of er nog middelen zullen worden uitgetrokken voor de gevaarlijke punten. Dat gebeurt systematisch. De gevaarlijkste knelpunten zijn in kaart gebracht en systematisch worden er beschermingen aangebracht.

Er wordt terecht opgemerkt dat het van groot belang is dat we goed analyseren wat de oorzaken zijn van ongevallen. Ik betwist helemaal niet dat wellicht een van de grote oorzaken van buitenaf komt en niet ligt bij de motorrijders, maar dat wordt mee onderzocht.

Er wordt aan de hand van 145 concrete dossiers nagegaan wat de precieze oorzaak is. Dat moet binnen enkele maanden worden afgerond en de resultaten moeten in de loop van 2008 worden voorgesteld in een studie.

Mevrouw Margriet Hermans: Mevrouw de minister, ik blijf aandacht vragen voor het probleem en ik ben heel blij dat we vandaag de kans hebben gekregen om daarover te debatteren.

De heer Jan Peumans: Mevrouw de minister, ik wil nog een bezorgdheid overbrengen. U zult het vademecum van toepassing maken op de gewestwegen. De leesbaarheid van onze Vlaamse wegen hangt een beetje af van de smaak van de desbetreffende ingenieur. Ik zie u lachen, maar ik geef een voorbeeld. Langs drievaksbanen in Limburg staan groene paaltjes terwijl dat ergens anders gele of witte zijn.

Ik vind dat elke weg op dezelfde manier moet worden ingericht. Dat moet afdwingbaar worden gemaakt. Vroeger was dat veel beter het geval. In Nederland of Duitsland is de signalisatie van wegenwerken op autosnelwegen overal dezelfde. Hier verschilt dat van plaats tot plaats. Ik zou dus willen vragen om een dergelijk vademecum afdwingbaar te maken, in de eerste plaats voor de eigen diensten. Er zijn ongeveer 6000 kilometer gewestwegen, en het zou al een hele vooruitgang zijn als dat principe daar zou worden toegepast.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

ACTUELE VRAAG van de heer Bart Caron tot de heer Steven Vanackere, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin, over de nieuwe uitvoeringsrichtlijnen voor de zorgregie van personen met een handicap

ACTUELE VRAAG van de heer Bart Van Malderen tot de heer Steven Vanackere, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin, over de invoering van een centrale zorgregie voor mensen met een handicap vanaf 1 januari 2008

De voorzitter: De heer Caron heeft het woord.

De heer Bart Caron: Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, er zijn twee vragen van dezelfde fractie. Mijn vraag was oorspronkelijk een interpellatieverzoek. Dat is omgezet in een vraag om uitleg en kon derhalve worden toegevoegd aan de actuele vraag van mijn collega. Maar mijn vraag was ouder.

Onze vragen gaan over de afstemming van het aanbod op de vraag in de gehandicaptensector, en de relatie met het moeilijke probleem van de wachtlijsten. Mijn vraag is ingegeven door de kleine commotie van eind oktober, begin november over de lange wachtlijsten. Er staan 9000 mensen op die lijst. Elk jaar komen er bij: het afgelopen jaar 12,5 procent.

Een van de problemen met de afstemming van het aanbod op de vraag is de inschatting hoe dringend iemands zorgbehoefte is. In de krant heeft toen een voorziening voor beschermd wonen laten weten dat die instelling 102 mensen moest opbellen vooraleer een geschikte persoon is gevonden om een openstaande plaats in te nemen. Dat leidde tot de creatie van een sfeertje dat er wel een immense wachtlijst is, maar dat, als er dan een plaats vrijkomt, de aanvragers daarvan geen gebruik willen maken.

In die dagen zei de minister in De Morgen het volgende over de urgentiecodes. Voor alle duidelijkheid: hij had het over die 9203 mensen met een dringende zorgvraag; in totaal zijn er veel meer aanvragers. Volgens de krant zei de minister dit: "Nu bestaan al de urgentiecode 1 en 2, om een onderscheid te maken tussen de meer en minder dringende gevallen. Vanackere voegt daar urgentiecode 1bis en 2bis aan toe voor mensen die een passend voorstel weigeren. Wie drie keer een geschikte plek in een instelling weigert, tuimelt een trapje lager op de lijst." Wie dat leest, krijgt een vreemde indruk.

Ik kreeg de indruk dat de minister eigenlijk wil zeggen dat personen met een handicap ondankbaar zijn, dat hij veel voor hen doet maar dat ze niet op zijn aanbod ingaan. Hij wekt de indruk dat hij die mensen wil straffen en ze een trapje lager zet. Maar misschien is er effectief een probleem van afstemming van het aanbod op de

vraag? Misschien krijgen de mensen wel een aanbod, maar gebeurt dat niet op de goede plaats? Misschien hebben mensen wel goede motieven om een aanbod te weigeren? Dat zou kunnen. In het onderwijs bestaat een keuzevrijheid: de ouders kiezen de school, en niet de overheid. Mijns inziens moet ook in de zorgsector het principe van de keuzevrijheid worden gerespecteerd. Er zijn verschillende initiatiefnemers met een verschillende filosofische inslag nodig om de keuzevrijheid te garanderen.

Misschien weigeren mensen omdat de voorzieningen geen gepast aanbod hebben? Omdat de huiscultuur van de voorziening niet overeenkomt met die van de aanvragers? Omdat het aanbod te ver van huis ligt en familie en vrienden hen moeilijk kunnen bezoeken? We moeten de keuzevrijheid introduceren, want dat is een blijk van respect voor de menselijke waardigheid van de gehandicapten.

Ik ben dus ongerust. Als aan de urgentiecodes 1 en 2 de urgentiecodes 1bis en 2bis worden toegevoegd, is dat dan niet hetzelfde als het opsteken van een vermanend vingertje? Is dat geen vorm van straf – een middel om mensen van de lijst af te duwen? Misschien is er wel een fundamenteel probleem met de afstemming?

De vraag is dus waarvoor deze urgentiecodes dienen. Hoe moet ermee worden omgegaan? Welke effecten wilt u ermee bereiken? Bent u bereid om het principe van de keuzevrijheid en de waardering voor de zorgvragen van personen met een handicap te honoreren?

De voorzitter: De heer Van Malderen heeft het woord.

De heer Bart Van Malderen: Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, er zijn inderdaad twee vragen vanuit dezelfde fractie. Collega Caron heeft uitgelegd hoe dat komt. Het is ook tekenend voor het feit dat de minister op het beleidsdomein van personen met een handicap geen rust wordt gegund. Met de regelmaat van een klok worden vragen gesteld en interpellaties ingediend. Dat is ook normaal.

Uw partij, mijnheer de minister, heeft van het wegwerken van de wachtlijsten in 2004 de inzet van de verkiezingen gemaakt. Het was toen een gerechtvaardigd kiesthema. We hebben dat nooit betwist. Het is logisch dat we naderhand nagaan of de verkiezingsbeloften wel werden ingelost. We hebben altijd gesteld dat de wachtlijsten voor ons geen fetisjdiscussies mogen opleveren. Voor ons staat de zorggarantie centraal: een zorggarantie op maat en op vraag van de persoon met een handicap. We hebben ook altijd gezegd dat er nog iets erger is dan geen perspectief, namelijk een perspectief dat gecreëerd wordt en nadien weer toegevoegd. Het is de deur die op een kier wordt gezet en

vervolgens wordt dichtgegooid. Dat is geen gebrek aan hoop, dat leidt tot wanhoop en diepe frustratie.

Gisteren lazen we in de krant dat de vzw Opvang Tekort, een vzw die in het verleden niet altijd negatief was gestemd, nu ook niet meer weet van welk hout pijlen te maken en de vraag stelt wanneer er eindelijk resultaten zullen zijn en de wachtlijsten zullen krimpen.

Ik wil daarmee niet zeggen dat de minister niets doet. Integendeel, op 1 januari treedt de zorgregie in werking. Dat hopen we. Er is een nieuw systeem opgestart voor de toekenning van plaatsen in de gehandicaptenzorg, waarbij alle vragen worden ingevoerd in een centraal databestand. Op basis van de urgentie worden er dan plaatsen toegekend. Elke zorgvraag moet vooraf worden geregistreerd bij het Vlaams Agentschap voor Personen met een Handicap. Naar aanleiding van de bespreking van uw beleidsbrief hebben we daar vragen bij geplaatst. U hebt ons toen verzekerd dat het systeem in werking zal treden.

Nu lezen we gisteren, samen met de zure opmerkingen van vzw Opvang Tekort, een vrij fundamentele kritiek vanuit de sector. Er wordt gesteld dat er een heleboel technische problemen zijn waardoor de registratie heel traag verloopt. Bovendien brengt het administratieve overlast met zich mee. Een fundamentele opmerking is dat het dit niet is waar de sector om vraagt. Een deel van de sector stelt met andere vragen te worstelen. Dit deel van de zorgregie komt daar niet aan tegemoet. Ik parafraseer een beetje, maar toch is het ongeveer wat in dat artikel wordt gezegd.

Dat roept bij mij vragen op over de manier waarop dit nieuwe initiatief is doorgesproken met de sector. Werd het wel doorgesproken met de sector? Op welke manier komt u tegemoet aan de opmerkingen die zijn geformuleerd?

In Limburg, voor één keertje heetgebakerd, wordt blijkbaar een staking aangekondigd. Zal de zorgregie effectief en zonder technische problemen van start kunnen gaan? De onderliggende vraag is de volgende: welke garanties kunt u aan de ouders van personen met een handicap bieden opdat hun zorgvragen voortaan sneller en beter zouden worden behandeld?

De voorzitter: Minister Vanackere heeft het woord.

Minister Steven Vanackere: Ik ben beide collega's dankbaar dat ik de kans krijg om sommige misverstanden recht te zetten. Ik zal trachten kort op iedere bekommernis te antwoorden.

De datum van 1 januari staat niet meteen gelijk aan een big bang. Het is niet zo dat de zorgregie op 1 januari wordt ingevoerd. De zorgregie bestaat eigenlijk al tien

jaar en wordt geleidelijk aan geperfectioneerd. Op 1 januari wordt wel een belangrijke stap gezet. Deze belangrijke nieuwe stap is wel degelijk met de sector doorgesproken. Wat meer is, het is de vrucht van een jaar lang werken binnen de sector. Het is grotendeels het resultaat van wat tien jaar geleden op initiatief en op vraag van de sector is ontstaan. Dat gebeurde eerst inde provincies Antwerpen en West-Vlaanderen en werd later geleidelijk aan versterkt.

Tien jaar geleden heeft toenmalig minister Martens middelen uitgetrokken om inderdaad rekening te houden met behoeften en om vraag en aanbod goed te matchen. Als u me vraagt of de start op 1 januari goed overlegd is met de sector, dan zeg ik met bijzonder veel overtuiging dat wat we laten ingaan op 1 januari, is besproken met de permanente cel. Die permanente cel heeft daar meer dan een jaar aan gewerkt. Zowel de voorzieningen als de gebruikers waren vertegenwoordigd en waren vrij goed op de hoogte van de verschillende stappen die gezet werden.

De permanente cel heeft gedurende een jaar aan drie belangrijke documenten gewerkt: de kwaliteitseisen bij de zorgbemiddeling met daarbij horend de prioriteitsstelling bij opname, het zogenaamde protocol urgentiecodering en het protocol noodsituatie. Dit document is in oktober aan de Vlaamse Regering overgemaakt en was wel degelijk de vrucht van arbeid binnen de sector. De ongerustheid van vandaag is voor een groot deel gebaseerd op misverstanden.

Wat moeten we verstaan onder die nieuwe urgentiecodering? In het huidige systeem is iemand die op code 1 staat, eigenlijk iemand waarvan we zeggen dat die binnen drie maanden een adequaat antwoord moet krijgen. Ook de heer Van Gestel van Opvang Tekort vzw zegt zelf dat het gebeurt dat mensen zich laten registreren, in urgentiecode 1 terechtkomen maar eigenlijk niet op zoek zijn naar opvang binnen de drie maanden. Ze willen echter wel een echte zorggarantie hebben als er in hun omgeving iets verandert waardoor ze dringend hulp willen. Dat is een realiteit. Het is een signaal van de wens tot zorggarantie als bijvoorbeeld de loopbaanonderbreking van de ouder beëindigd is, als er in het gezin iets verandert, als door omstandigheden de draagkracht van het gezin de zorg niet meer toelaat.

De bicode wil toch registreren wanneer men niet ingaat op een passend aanbod. Ik insister op het woord 'passend'. Als iemand niet ingaat op iets wat niet als passend moet worden beschouwd – de afstand kan te groot zijn waardoor de coördinator de weigering als perfect gemotiveerd kan beschouwen –, dan zal die persoon ook niet gesanctioneerd worden. Het gaat erom dat als de coördinator op een objectieve manier kan vaststellen dat een passend aanbod geweigerd wordt, hij dit kan noteren. De persoon heeft met andere

woorden zelf gezegd dat hij geen hulp zoekt binnen de drie maanden.

Pas als men drie keer een passend voorstel weigert, dan kan men op urgentiecode 3 terechtkomen. En het is niet omdat men op urgentiecode 3 komt, dat de Vlaamse Gemeenschap de zorgvraag niet au sérieux neemt of de mensen vergeet. U zei daarnet dat u me niet met rust zou laten. Wel, u hoeft me niet met rust te laten. Ik zal mezelf niet met rust laten tot er ook voor urgentiecode 3 en 4 passende antwoorden zijn.

Het gaat over het prioriteren van onze inspanningen. Ik denk dat iedereen in dit parlement ermee akkoord gaat dat als er situaties zijn waarbij we niet aan iedereen onmiddellijk een antwoord kunnen geven, we dan moeten starten met diegenen die de hoogste zorgnood hebben.

Het gaat dus niet over het kunstmatig reduceren van de wachtlijsten: het is zorgen dat men een beeld heeft van de echt dringendste vragen. Het verslag van de Centrale Registratie van Zorgvragen (CRZ) moet volledig worden gelezen, met inbegrip van de urgentiecodes 3 en 4. Dan ziet men dat de Vlaamse Gemeenschap die mensen niet uit het oog verliest en ook de ambitie heeft om voor hen een oplossing te zoeken.

al dat nu op 1 januari zonder problemen kunnen starten? Daarover bestaat nog een misverstand. Ik heb op zeker ogenblik de zweep erop gelegd ten aanzien van mijn administratie en mijn kabinet. Een aantal bouwstenen van wat we moeten realiseren als we een goede zorgregie willen realiseren, moeten – wat ons betreft – op 31 december rond zijn. Vandaar ook de uitvoeringsrichtlijnen en de databank. Mijnheer Van Malderen, ik heb in de commissie gezegd dat die klaar zou zijn, wel, ze is klaar.

De sector heeft gedacht dat de stress die ik een beetje aan mijn eigen administratie en kabinet heb opgelegd, omdat het vooruit moest gaan, sloeg op de hele sector. Dat is niet zo. Het is de bedoeling om het op een stevige, maar geleidelijke manier in te voeren. We hebben in de provincies al duidelijk gecommuniceerd dat het de bedoeling is om op een besliste, maar geleidelijke manier de nieuwe uitvoeringsrichtlijnen uit te voeren.

Degenen die vandaag nog altijd bezorgd zijn en denken dat ze op 1 januari helemaal klaar moeten zijn, wil ik geruststellen. Het is de bedoeling om er via begeleiding voor te zorgen dat het geleidelijk wordt ingevoerd, stapsgewijs.

Na zes maanden zullen we ook een evaluatie houden en hebben we de kans om bij te sturen. Er is dus geen enkele reden om te staken ten aanzien van een instrument dat eigenlijk de vrucht is van reflectie binnen de sector zelf, waarvoor ik op zeker ogenblik, omdat ik vooruit wil gaan, heb gezegd dat het Vlaams Agentschap voor Per-

sonen met een Handicap tegen 31 december klaar moet zijn met zijn deel.

Welke garanties kan ik nu eigenlijk geven dat ouders hun zorgvragen sneller en beter behandeld zien? Ik kan minstens zeggen dat, wat we nu doen, zorgt voor een gelijkwaardige procedure in alle provincies. Men kan erop rekenen dat het meer waarschijnlijk is dat de mensen met de dringendste zorgnood eerst worden geholpen. We stappen af van het principe 'wie het eerst komt, het eerst maalt'. Mijnheer Caron, dat is ook mijn zwaarste argument om de 1-bis'ers en de 2-bis'ers te willen kennen. Niet omdat ik hen wil straffen, want ik neem hun zorgvragen au sérieux, maar omdat ik met de beschikbare plaatsen – ik neem aan daarin gesteund door het hele parlement – eerst aan de hoogste zorgvragen een antwoord wil geven.

Om een effectief antwoord te geven op de noodsituaties en de knelpunt dossiers, verwijs ik naar het uitbreidingsbeleid. Voormalig minister Vervotte heeft elk jaar 22,5 miljoen euro bovenop het budget gegooid. In de zomer hebben wij er nog eens 10 miljoen euro extra aan toegevoegd, zodat 32,5 miljoen euro extra wordt ingezet. Dat is ook het antwoord dat ik wil geven aan degenen die zeggen dat men te veel bezig was met de zorgregistratie en niet met het uitbreiden van het aantal plaatsen. Ik verzet me tegen dat beeld.

Dames en heren, sinds deze legislatuur is er in de residentiële en de semiresidentiële sector elke dag een plaats bijgekomen. Het gemiddelde is 343 plaatsen per jaar. Op een paar zondagen na, komt er dus elke dag een plaats bij in de residentiële en semiresidentiële sector.

Voor wie het interesseert: ten opzichte van de vorige legislatuur is dat een stijging met 23 procent. Ik ga niet aanvaarden dat men, ten aanzien van een minister die een adequate zorgregistratie doet en wil weten hoe we zorg op maat geven en zorgen dat degenen die de zorg het hardst nodig hebben eerst aan bod komen, zegt dat hij bezig is met de zorgregistratie en zich niet bezighoudt met het uitbreiden van de plaatsen. Er komen er per jaar 23 procent meer bij dan in de vorige legislatuur.

De heer Bart Caron: Mijnheer de minister, vroeger zei men: vroeger was het altijd beter. Dat is duidelijk niet waar, als ik u moet geloven.

Laat me duidelijk stellen dat u een belangrijk deel van de ongerustheid hebt weggenomen. Daar dank ik u voor. Ik ben ook blij dat u het concept zorggarantie gebruikt. Dat betekent dat u staat voor het idee dat de overheid aan mensen die noden hebben een garantie moet kunnen geven.

We zitten natuurlijk met een paradoxale situatie: 343 extra plaatsen per jaar en 9300 dossiers. We hebben dus

nog een tijdje werk. Misschien is het nu beter dan vroeger, maar ik wil het toch allemaal wat relativëren. Het is geen verantwoordelijkheid van nu en van vroeger, het is ook geen verantwoordelijkheid van u alleen, maar van iedereen. We hebben dus nog belangrijk werk te doen.

Maar we zitten met de paradoxale situatie dat we door de lengte van de lijsten mensen ongerust maken, waardoor ze aangezet worden om zich sneller in te schrijven als zorgvrager en dan misschien een hogere urgentiecode krijgen, en de lijst weer langer maken. We krijgen dan een inventaris van iedereen die potentieel ooit eens in aanmerking zou kunnen komen om ambulante, semi-residentieel of residentieel te worden opgevangen. Als het uw bezorgdheid is om daar helderheid in te krijgen, deel ik ze. Het niet-antwoorden van de overheid op de noden zorgt ervoor dat de lijsten langer worden.

U hebt het woord ‘passend’ verduidelijkt. Ik neem aan dat het in de teksten nog preciezer zal worden verduidelijkt, want ik wil zeker niet dat het als een soort zwart beest of straf zou worden behandeld.

De heer Bart Van Malderen: Ik wil verder gaan op dat laatste punt. U verwijst terecht naar het begrip zorggarantie. Dat is heel belangrijk. Als een kind schoolgerechtigd wordt, stelt niemand de vraag om op een wachtlijst te gaan staan voor het basisonderwijs: dat kind vindt een school.

De heer Caron heeft het gehad over het aanzuigeffect dat het ontbreken van die garantie meebrengt. Ik wil nog een aspect inbrengen dat te maken heeft met de draagkracht van de omgeving van de persoon met een handicap. Heel veel mensen kiezen er in de eerste plaats voor om als mantelzorger op te treden, maar door gewijzigde omstandigheden en door het ouder worden van de directe omgeving, wordt dat soms moeilijk. Daarom poogt men heel snel iemand in te schrijven. We moeten daar alle begrip voor hebben, alsook voor de frustratie die voortkomt uit het feit dat de garantie niet kan worden geboden.

U hebt een belangrijk signaal gegeven aan de sector die de nodige nervositeit heeft gekend de afgelopen dagen omwille van de stress die u op uw administratie hebt gelegd. Dat is een eigenaardig watervaleffect, maar dat is onterecht gebleken. Ik vraag u om duidelijk te communiceren, op zijn minst duidelijker dan vandaag. Als er ongerustheid is, is dat een uiting van het feit dat er blijkbaar een gebrek aan communicatie is geweest.

U zegt dat alles met de sector is besproken. Ik wil dat aannemen, maar blijkbaar schaarft een deel van de sector zich fundamenteel niet achter uw beleid. Ik lees dat wat voorgesteld wordt in het kader van de zorgregie, niet beantwoordt aan de vragen die er zijn. Dat staat vrij letterlijk in een mededeling. Dat betekent dat er een probleem is in de relatie tussen de minister en op zijn minst een deel van de sector.

Misschien zit de kern van het probleem niet bij de zorgregie, maar veeleer in een ongerustheid bij de sector. We zullen de zorgregie hebben, een experiment-PGB – waarvoor dank, want we hebben daarop aangedrongen –, en een verschuiving van de financiële middelen in het kader van de zorggradatie. De sector vreest dat dit niet voldoende zal zijn om de kwalitatieve sprong te maken die toelaat om de middelen effectief in te zetten zodat we de zorggarantie, waar we allemaal voor willen gaan, effectief op het terrein tijdens deze legislatuur kunnen realiseren.

De voorzitter: Mevrouw Dillen heeft het woord.

Mevrouw Marijke Dillen: Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister, dit debat is eergisteren op identiek dezelfde wijze aan bod gekomen, naar aanleiding van de bespreking van de begroting en de beleidsbrief.

Mijnheer de minister, met uw antwoord hebt u bij mij de ongerustheid niet echt weggenomen. Ik blijf de bezorgdheid delen van de sector en de ouders. Ik zal niet zeggen dat de Vlaamse Regering in deze legislatuur nog niets heeft gedaan. Er zijn bijkomende en fundamentele inspanningen gedaan, maar het probleem blijft bestaan. Ondanks het cijfer van 23 procent dat u hebt genoemd – en ik neem aan dat het een correct cijfer is –, blijven er op dit ogenblik meer dan 3000 dringende wachtvragen. U zult een nieuw systeem invoeren in de hoop dat dit hulp kan bieden bij het oplossen van de wachtlijsten, maar dat is eigenlijk geen antwoord aan de mensen die op dit ogenblik op een gepaste oplossing wachten: zij wensen zorgzekerheid.

U stelt dat u het hele dossier een jaar lang hebt besproken met de sector. Daar twijfel ik niet aan, maar het is duidelijk niet echt helemaal doorgesproken. De sector is niet tevreden met de oplossing. Zoals daarnet al werd gezegd, wordt er zelfs gedreigd met stakingen. De kritiek van de sector is toch wel vrij fundamenteel. Ik citeer: “De overheid bekijkt de problematiek en weigert het totale plaatje te zien. Verder lees ik: “De nieuwe zorgregie is niet het juiste systeem om de wachtlijsten weg te werken.” Het lijkt me belangrijk dat u nog eens opnieuw met de sector rond de tafel gaat zitten. Dat moet ten eerste gebeuren om te voorkomen dat er zou worden gestaakt. Dat is immers het laatste wat men zou willen in dit dossier. Ten tweede moet het gebeuren om een oplossing te vinden.

Mijnheer de minister, u hebt nog 542 dagen voor het einde van deze zittingsperiode. Ik blijf erop aandringen dat u prioritair werk blijft maken van dit dossier en dat u zo veel mogelijk inspanningen doet om uw belofte waar te maken dat tegen het einde van deze zittingsperiode alle vragen een gepast antwoord zouden krijgen, met andere woorden, dat alle wachtlijsten voor dringende hulpvragen zouden zijn weggewerkt.

De voorzitter: Mevrouw Van der Borgh heeft het woord.

Mevrouw Vera Van der Borgh: Mevrouw de voorzitter, ook ik heb uiteraard akte genomen van het grote voorbehoud van de voorzieningen met betrekking tot de zorgregie zoals die door de minister wordt voorgesteld. Het belangrijkste voor onze fractie is dat er uiteraard bijkomende plaatsen worden gecreëerd, maar ook en vooral dat personen met een handicap de gepaste en dus de beste opvang krijgen voor hun zorgnoden. Daarvoor hebben we uiteraard een goede en eenduidige registratie nodig, net zoals het eveneens belangrijk is dat de meest dringende zorgnoden prioritair aandacht krijgen. In die zin kunnen we het enigszins eens zijn met die centrale zorgregie.

Mijnheer de minister, anderzijds is het wel even cruciaal dat die centrale zorgregistratie niet mag leiden tot een bijkomende administratieve rompslomp voor de voorzieningen, die al te veel energie, middelen en tijd opsloopt. Het woord 'planlasten' werkt, zoals u weet, bij alle voorzieningen, gemeenten en OCMW's als een rode lap op een stier. Telkens komen er nieuwe regeringen en nieuwe ministers met nieuwe wetten en maatregelen, en telkens moeten al deze mensen opnieuw beginnen met dat werk.

Ik ben blij dat u zelf hebt voorgesteld een evaluatie te doen. Dat was immers eigenlijk mijn slotpleidooi. Ik pleit ervoor om deze zaak na een aantal maanden te evalueren en desgevallend bij te sturen.

De voorzitter: De heer Stassen heeft het woord.

De heer Jos Stassen: Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister, ik ben ooit verantwoordelijk geweest voor de residentiële opvang van volwassenen met autisme. Ik zal het nooit vergeten: op de ene of andere studiedag kwamen jonge ouders met een autistische kleuter van vier jaar naar me toe. Zij kwamen hun kind toen al inschrijven bij onze leefgroep, voor als het 18 of ouder zou zijn. Dat is het persoonlijke drama waarmee ouders worden geconfronteerd als ze een kind met een handicap hebben. Daaruit heb ik geleerd nooit demagogisch om te gaan met dossiers uit de welzijnssector. Daarom vond ik het ook zo gruwelijk dat uw partij gemeend heeft in 2004 van de wachtlijsten een echt verkiezingsthema te moeten maken, met de boodschap dat de schuld bij paars en paars-groen lag en dat zij al die dramatische dossiers van al die mensen wel eens zou oplossen. Daar zit u nu mee. Op een zeer poujadistische, populistische wijze heeft uw partij toen beloofd die wachtlijsten te zullen wegwerken.

Nu probeert u als goed bestuurder een goed antwoord te geven. Ik aanvaard het antwoord dat u geeft als beleidsmaker, maar niet als CD&V'er die stelde dit probleem te

zullen oplossen binnen de 4 à 5 jaar dat uw partij aan de macht zou zijn. Ik hoop dat u hebt geleerd om, als verantwoordelijk politicus, zeer rustig en goed om te gaan met dossiers en zorgvragen in de welzijnssector, en dat u er niet meer, zoals mevrouw Becq heeft gedaan, een politiek poujadistisch dossier van maakt. Ik hoop dat de zorgregie enigszins een antwoord zal geven voor een aantal vragen. Mijnheer de minister-president, het structurele probleem blijft echter: u zult meer geld moeten pompen in de gehandicaptensector om die vragen op te lossen, met een goede zorgregie, waarvan ik voorstander ben. Ik hoop dat we kunnen afspreken dat we over deze dossiers geen poujadistische en populistische campagnes meer zullen voeren.

Minister Steven Vanackere: Ik reageer eerst op de laatste opmerking. In dit parlement moet u toch eens kiezen tussen Sonja Becq ongelijk geven of mij gelijk geven. We moeten voorbij die discussie geraken. Ik sta waar ik sta met het beleid waar ik voor sta. In dat beleid komt er elke dag een residentiële of een semiresidentiële plaats bij. *(Opmerkingen van de heer Jos Stassen)*

In het politieke debat van het recente verleden werden de wachtlijsten als barometer gebruikt voor de onvoldoende beantwoorde zorgvraag – laat iedereen daar de verantwoordelijkheid nemen die hij wil nemen. Ik signaleer trouwens dat Inge Vervotte voldoende objectiviteit aan de dag heeft gelegd om heel wat zorgcategorieën toe te voegen aan de wachtlijsten van 2003 of 2004. Wie wil vergelijken, moet dus vergelijken wat vergelijkbaar is.

Er wordt voor gepleit om de mate waarin extra capaciteit wordt gerealiseerd te koppelen aan de zorggarantie. Ik merk bij de heer Caron, bij de heer Van Malderen, bij de oppositie en bij de meerderheid dat iedereen het daarover eens is. We kunnen het debat hierover misschien voeren. Ik denk dat we met een sterk dossier zitten.

Mevrouw Dillen, mijnheer Van Malderen, de communicatie is ondertussen gebeurd. In elk van de provinciale platforms werd het duidelijke verhaal van de geleidelijke invoering verteld. Ik maak me eerlijk gezegd niet veel zorgen dat er acties zouden komen. Ondertussen heeft men immers begrepen dat wat van start moet gaan, vooral aan de kant van 'Brussel' zit en dat wij voldoende tijd zullen geven om een en ander in te voeren.

De fundamentele vraag werd gesteld of dit wel het antwoord is. Dit is een heel interessant debat. Toen ik hier stond met 32,5 miljoen euro in plaats van met 22,5 miljoen euro zei onder meer de VLD-fractie terecht: "Met geld alleen zult u er niet komen." Ik heb dat meteen beaamd, want er was meer geld nodig, maar ook een andere aanpak. Nu voeren we het debat over die andere aanpak en wordt er gezegd: "Met die andere

aanpak alleen zult u er niet komen.” Dat is ook waar natuurlijk. De sector is kritisch en vzw Opvang Tekort zegt dat er nog wel wat meer nodig is, maar dat zeg ik ook. Ik zeg al van de eerste dag dat ik hier sta, dat er én meer geld moet zijn om de stijging van het aanbod te realiseren én dat we een andere aanpak nodig hebben om de mensen met de hoogste zorgnoden eerst te helpen. Beide zijn nodig.

Indien ik geen extra geld had en alleen een nieuwe zorgregie, dan zou ik inderdaad de armoede aan het regisseren zijn. Ik zou moeten zeggen dat gerantsoeneerd moet worden. We zouden nooit een duurzame oplossing kunnen realiseren.

Indien ik alleen maar geld zou hebben, zou ik nog lang bezig blijven als ik niet ook kijk naar de hoogste noden. Het is de combinatie die ons een duurzame oplossing zal bieden, een duurzame oplossing waarvan ik hoop dat zelfs de meest kritische oppositie moet erkennen dat we een flinke vooruitgang boeken.

De heer Bart Caron: Mijnheer de minister, een duurzame oplossing is goed.

Ik wil nog een iets kwijt. Wie meent dat het vroeger slechter of beter was, of wie meent dat hij het veel beter kan dan wie het vroeger slechter of beter deed, heeft in beide gevallen ongelijk.

De problematiek is zo omvangrijk dat we heel bescheiden tegen de grote maatschappelijke problemen moeten aankijken. Iedereen moet zijn verantwoordelijkheid nemen in een dergelijk debat. Er zijn dingen gezegd, fout en juist, in het verleden en vandaag. Ik roep op om verder te kijken en te zeggen: “We hebben nooit gelijk.” Maar, we moeten wel keihard doorwerken.

De heer Bart Van Malderen: Mevrouw de voorzitter, collega's, een beetje in dezelfde lijn zou ik kunnen zeggen dat ik weet dat in groene middens homeopathie populairder is dan in andere middens, maar kwaad met kwaad bestrijden of populisme met populisme, brengt ons geen oplossingen bij.

Aan de andere kant hebben we de minister toch horen suggereren dat Sonja Becq misschien geen gelijk had. Ook dat is een geschiedkundig gegeven. Partijen hebben geschiedenissen en dit parlement heeft een geschiedenis. Er werden dingen gezegd en er werden verwachtingen gecreëerd bij ouders, en af en toe veroorzaken die heel zure oprispingen. We moeten daar veel begrip voor tonen en we moeten in alle nederigheid voortwerken.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

ACTUELE VRAAG van de heer Joris Van Hauthem tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Havens, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid, over de vorming van de federale interimregering Verhofstadt III en de gevolgen voor de staatshervorming en realisatie van het communautaire luik van het Vlaamse regeerakkoord

De voorzitter: De heer Van Hauthem heeft het woord.

De heer Joris Van Hauthem: Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister-president, dames en heren, men zegt wel eens dat Gods wegen ondoorgroendelijk zijn. Dat geldt ook voor de politieke besluitvorming in dit land. We hebben nu iets nieuws. Dit land heeft wat men een interim-regering noemt. De naam doet er eigenlijk niet toe, het is een volwaardige regering. Het is een beetje alsof de koning Suzanne van Interlabor speelt en de gebuisde premier van 10 juni als een veredelde uitzendkracht opnieuw in het zadel helpt om toch maar iets te hebben.

Mijnheer de minister-president, we kennen de inhoud van het regeerakkoord nog niet. We zullen die hopelijk morgen in Kamer en Senaat vernemen. We weten wel wat er niet in staat. Er staan geen garanties in op een staatshervorming, daar zijn we zeker van. Na zes maanden van onderhandelen over de inhoud, onder meer daarover, is dat een complete afgang.

Ik vind uw reactie ook zeer verwonderlijk. Ik las in de kranten dat u tevreden bent met de interim-regering. Nogmaals, die term doet er niet toe. Er zijn ooit nog noodregeringen gestart die uiteindelijk vier jaar aanbleven. Ik begrijp niet dat u tevreden bent. Een van uw coalitiepartners, en zelfs uw kartelpartner, is trouwens helemaal niet tevreden. U hebt natuurlijk recht van spreken, mijnheer de minister-president. U neemt in het communautaire luik een vrij prominente plaats in. Maar het communautaire hoofdstuk uit uw regeerakkoord dat al in de koelkast zat, is nu in het diepvriesvak beland. En misschien komt het er over drie maanden nog eens uit. Daarom begrijp ik uw tevredenheid als hoeder van het regeerakkoord helemaal niet.

Gaat u nu als minister-president van de Vlaamse Regering vanaf de zijlijn blijven toekijken? Of gaat u nu eindelijk zelf eens een initiatief nemen? Ik lees en hoor dat er een Comité van Twaalf zou worden opgericht om de staatshervorming voor te bereiden. Gaat u nu eindelijk eens het initiatief nemen om een inbreng te kunnen doen? Waarom zegt u niet dat de Vlaamse Regering een woord wil meespreken? Gaat u niet zeggen dat het gedaan moet zijn met de staatshervorming in de koelkast te steken? Vanwaar komt uw reactie van tevredenheid? Wanneer zult u zelf eens initiatief

nemen? In het licht van de reactie van enkele van uw coalitiepartners, hoe zit het met dat luik van uw regeerakkoord? Wat is uw strategie? Hoe zit het met de cohesie in uw regering?

De voorzitter: Minister-president Peeters heeft het woord.

Minister-president Kris Peeters: Mevrouw de voorzitter, collega's, ik heb hier op 5 december, ook op een vraag van u, mijnheer Van Hauthem, zeer uitdrukkelijk gezegd dat de federale regering "een tweederdemeerderheid in haar schoot" moest hebben. Ik vond dat zelf heel krachtig uitgedrukt. Ik bedoelde dat men binnen de federale regering, met die tweederdemeerderheid, aan een staatshervorming moest kunnen werken, en nog wel op een efficiënte manier. Dat was en is beter dan een regering zonder een tweederdemeerderheid in haar schoot die moet werken via conventies en praatbarakken met zestig of tachtig mensen daarin. In die zin ben ik tevreden, mijnheer Van Hauthem, dat wij een federale regering hebben met een meerderheid van 101 op 150 leden. Vanuit die vaststelling heb ik gisteren gereageerd.

De federale regering moet nu een staatshervorming leveren. Eerst is er een interim-regering, na 23 maart komt er een regering met een tweederdemeerderheid in haar schoot of die zelfs groter is, maar daar wil ik niet op vooruitlopen. De vijf revoluties van het Vlaams regeerakkoord... (*Applaus bij het Vlaams Belang*)

De heer Joris Van Hauthem: De vader is de wens van de gedachte.

Minister-president Kris Peeters: Ik bedoel resoluties. U moet me geen woorden in de mond leggen die ik niet heb uitgesproken.

De vijf resoluties van het Vlaamse regeerakkoord zijn daarvoor de beste garantie. De conventie is geen goed instrument. We hebben de costa's en andere gehad. Nu wordt een soort comité van twaalf gecreëerd, met heel wijze mensen. Ik ga ervan uit dat de deelstaten daar heel nauw bij betrokken worden. Ik wil niet in dat Comité van de Twaalf zitten, maar ik ga ervan uit dat de federale regering en degene die bevoegd is voor de verdere uitwerking van de staatshervorming de wijsheid hebben om met de deelstaten te praten en goed te luisteren naar wat ze op de tafel leggen, en naar wat Vlaanderen daar zeker gerealiseerd wil zien.

Voor de rest is er een debat in de Kamer. Daar zal tekst en uitleg worden gegeven door degenen die de regeringsverklaring zullen afleggen en verdedigen. Een tweederdemeerderheid geeft de nodige garanties dat onze vijf resoluties en wat we hebben afgesproken, worden gerealiseerd. Ik blijf heel nadrukkelijk vragen dat

Vlaanderen wordt betrokken bij de verdere uitwerking van die staatshervorming.

De heer Joris Van Hauthem: Mijnheer de minister-president, waar het hart van vol is, loopt de mond van over, maar uw verspreking zal ongetwijfeld een lapsus geweest zijn, als ik de rest van uw antwoord hoor.

Vroeger zei men: 'Werp al uw kommer op de Heer.' U werpt al uw kommer op Yves Leterme. Als u zegt dat u blij bent met een regering met in haar schoot een tweederdemeerderheid, dan zegt u in feite dat wat men de voorbije zes maand heeft geprobeerd, het verkiezingsresultaat respecteren en oranje-blauw op de been brengen, de compleet verkeerde strategie was.

Bovendien is er in deze constellatie geen tweederdemeerderheid in de Senaat, want er ontbreekt één zetel. Het woord interim is een verdoezeling van het feit dat men met die staatshervorming na zes maand onderhandelen nergens staat. De teller staat effectief op nul. Hebt u de samenstelling al gezien? De regering telt grondwettelijk gezien een Vlaamse minister te weinig. Voor sommigen is dat misschien een detail. De premier is in principe taalkundig asexueel. Er zijn zes Vlaamse en zeven Franstalige ministers. Dat begint al goed. In de Kamer zijn er aan Franstalige kant 53 zetels, aan Vlaamse kant zijn er 48 zetels. (*Opmerkingen van de heer Eric Van Rompuy*)

U zegt dat u blij bent dat deze regering een tweederdemeerderheid heeft. Als u die meerderheid aan Vlaamse kant niet hebt, dan zit de macht in de interim-regering op dit ogenblik aan Franstalige kant. Mijnheer Leterme kan misschien aan de frigodeur trekken om ze open te krijgen, vanbinnen zullen er enkelen zitten die trekken om ze dicht te houden.

Mijnheer de minister-president, u zegt dat u daar als deelstaatregering bij betrokken wilt zijn. Dat lijkt me, gelet op uw regeerakkoord, absoluut niet onlogisch, maar in het comité van twaalf wilt u niet zitten. De heer Leterme zal naar u komen luisteren als minister van Institutionele Hervormingen. Hij moet dat in feite niet doen, want hij heeft het regeerakkoord zelf geschreven.

Men blijft in een cirkel draaien, ook na zes maanden. Wat is nu de strategie van de Vlaamse Regering in zijn geheel? Een van de coalitiepartners is immers absoluut niet gelukkig met de huidige toestand. Spreekt u nog namens de hele regering? Spreekt u nog namens minister Bourgeois, die het over een 'postjesregering' heeft?

Uw partij stapt in een regering zonder garanties op een staatshervorming. Dat is nu wel duidelijk. U blijft altijd herhalen dat u erbij betrokken wilt zijn. Na zes maanden, plus nog eens drie maanden erbij, wordt het tijd om dat pad te verlaten. U moet zelf het heft in handen

nemen. U hebt een regeerakkoord en een meerderheid in het Vlaams Parlement. Gebruik die als breekijzer om de boel open te breken. Blijf niet langer aan de zijkant staan om gewoon te wachten op wat er al of niet gebeurt.

Minister-president Kris Peeters: Ik heb daar, met mijn antwoord, niets meer aan toe te voegen.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

ACTUELE VRAAG van de heer Johan Verstreken tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Havens, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid, over de verdeling van de visquota op de Europese visserijraad

De voorzitter: De heer Verstreken heeft het woord.

De heer Johan Verstreken: Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, vanmiddag stond in het restaurant van het Vlaams Parlement gemengd vispotje op het menu. Het was best lekker, maar niets is gezonder en lekkerder dan verse vis. En na wat te hebben rondgebeld, kwam ik te weten dat het vispasteitje van vanmiddag bestond uit vis die aangevoerd is uit andere Europese havens. Ik heb daar op zich geen probleem mee, maar we hebben hier natuurlijk zelf ook goede vis in de Noordzee.

Mevrouw de voorzitter, vorige week hebt u samen met enkele collega's op een ontielig vroeg uur een bezoek gebracht aan de vismijn van Oostende. U hebt gezien hoe dat allemaal in zijn werk gaat. Voor de vissers is het hard labour. De afgelopen jaren hebben ze het absoluut niet gemakkelijk gehad. Ik denk daarbij aan de dure brandstof, de quota, het feit dat er geen opvolging is enzovoort.

De visserijsector is een kleine, maar niet onbelangrijke sector. Die mensen worden vaak met de vinger gewezen, omdat ze aan overbevissing zouden doen. We moeten echter de vraag stellen of het geen andere vaartuigen uit andere Europese havens zijn die aan overbevissing hebben gedaan.

Mijnheer de minister-president, precies een maand geleden hebben de heer Sintobin en ikzelf u in de commissie voor Landbouw en Visserij allebei gevraagd wat uw houding zou zijn op de Europese Visserijraad. Die vond afgelopen week plaats. We kijken dan ook uit naar de resultaten die daar eventueel geboekt zijn. Hoe zit het met de quota? Wat zijn de belangrijkste verbeteringen voor die kleine maar belangrijke sector?

De voorzitter: Minister-president Peeters heeft het woord.

Minister-president Kris Peeters: Mijnheer Verstreken, in de nacht van dinsdag op woensdag is er zeventien uur lang zwaar onderhandeld om tot een duurzame oplossing te komen waar ook onze visserij zich in kon terugvinden. De commissie heeft een aantal voorstellen op tafel gelegd die neerkwamen op een reductie van de vangst met 9 procent. Voordien was al bekendgemaakt dat de commissie een toename van de kabeljauwvangst zou toelaten van 11 procent, maar het was vooral die afbouw van 9 procent die verschrikkelijk zwaar was voor onze visserij.

Wij hebben heel zware discussies gehad met de collega's van de andere Europese landen, maar we zijn toch tot een akkoord gekomen. Afgevaardigden van de sector waren overigens ook de hele nacht aanwezig om de discussies te volgen en een inbreng te doen. Dat bood de mogelijkheid om een aantal zaken af te toetsen en te kijken waar we een duurzame oplossing konden vinden.

Collega's, de akkoorden die wij bereikt hebben, waren altijd wetenschappelijk onderbouwd. Er wordt nogal gemakkelijk gezegd dat het alleen gaat over het binnenhalen van meer quota en hogere percentages, maar ik kan u zeggen dat al onze vragen wetenschappelijk onderbouwd waren en rekening hielden met de duurzaamheid van de visserij en het visbestand in de Noordzee en andere zeeën en kanalen.

Voor ons zijn de schol en de tong heel belangrijk. Voor de tong had de Europese Unie oorspronkelijk voorgesteld om in de Keltische Zee en het Kanaal van Bristol een verhoging toe te staan van 3 procent ten opzichte van 2007. Na lange onderhandelingen en op basis van een wetenschappelijk advies werd een verhoging van 8 procent goedgekeurd.

Er is ook urenlang gediscussieerd over de geassocieerde soorten bij de tong: bot, schar, tarbot, griet, tong-schar en witje. Daar stelde de Europese Unie een reductie van 10 procent voor. Voor Nederland was een toename met 20 procent voorgesteld voor de tong, de tarbot en de griet. Daar is zwaar over gediscussieerd met de voorzitter en met de commissaris. Dat was voor ons immers onaanvaardbaar.

Verder was er nog de problematiek van de schol in het Engels Kanaal. Daar was een reductie voorgesteld van 9 procent. We zijn daar uiteindelijk gestrand op een status-quo.

Voor de kabeljauw was voordien reeds een akkoord gesloten met Noorwegen. Voor de kabeljauwvangst hebben we 11 procent verkregen.

De Europese Commissie had een aantal cijfers vooropgesteld. Na discussies zijn we een aanvaardbaar niveau

overeengekomen. We hebben een aantal minnen kunnen vervangen door plussen.

Het aantal zeedagen zou worden verminderd met 10 procent. Nu zijn er nog 132 dagen. Na de reductie zouden er nog 119 zijn. Enerzijds mag er meer worden gevestigd, maar anderzijds zou het aantal zeedagen worden verminderd. Dat is dus niet evident. Wat zijn de vissers met een stijging van de visquota als er minder dagen zijn waarop ze mogen vissen? Samen met Nederland hebben we daarover gediscussieerd. Andere landen sloten zich daarbij aan. Uiteindelijk is het akkoord over die 119 zeedagen behouden. Als echter wordt vastgesteld dat bepaalde quota niet opgevist kunnen worden, dan kunnen we via een bepaalde procedure aan de Commissie vragen om bijkomende zeedagen te krijgen. Dat staat ook in het meerjarenplan dat door de Commissie is goedgekeurd.

We hebben binnengehaald wat we konden binnenhalen. De sector en de administratie zijn zeer nauw betrokken geweest bij de besprekingen.

Dankzij al die knowhow hebben we toch wel een goed resultaat bereikt. Ik erken dat niet alle problemen in de visserij een oplossing hebben gekregen. Ik denk daarbij aan de energiekosten, waarover ik heb gesproken met Commissaris Borg. In Frankrijk is een voorstel gedaan om daaraan tegemoet te komen. Dat gaat in tegen de Europese regelgeving. Op het Vlaamse niveau lopen de zaken qua energiekosten, onderzoek en ontwikkeling, duurzame en nieuwe visvangstmethodes door.

U hebt terecht gezegd dat we een kleine vloot hebben. Door het akkoord hebben we toch wel enkele zaken kunnen realiseren om de toekomst van de Vlaamse visserij veilig te stellen.

De heer Johan Verstreken: Mijnheer de minister-president, is over deze materie nog overleg gepland met de reders?

De voorzitter: De heer Sintobin heeft het woord.

De heer Stefaan Sintobin: Mevrouw de voorzitter, zowel de interpellant als minister-president Peeters beheersen het voetbalspel beter dan de spelers van Anderlecht. De voorzet van de heer Verstreken werd perfect binnengekopt door minister-president Peeters.

Toch wil ik de positieve geluiden enigszins nuanceren. Ik ben me ervan bewust dat de onderhandelingen moeilijk waren. Mijnheer de minister-president, ik ben ervan overtuigd dat u inspanningen hebt geleverd. Onze vloot moet echter opnieuw inleveren. U hebt zelf gezegd dat het aantal vaardagen vermindert en dat de boomkortechnieken, die nog veel worden toegepast door onze visserijvaartuigen, worden beperkt.

Ook de reders en vissers stellen vast dat er meer nodig is dan de verhoging van de quota. De veilingprijzen zijn laag. Die zaak hebben we echter niet in de hand. Daar spelen vraag en aanbod. Daarenboven zijn de brandstofkosten hoog. Dat is een lelijke streep door de rekening.

Mijnheer de minister-president, u hebt gesproken met de Europees Commissaris over de mogelijkheid van rechtstreekse steun inzake de brandstofprijzen. Op 15 december hebt u al in de pers aangekondigd dat dit niet kon of dat de Vlaamse Regering dit niet wil. Bij reders en vissers doet het verhaal de ronde dat de Franse regering of president Sarkozy wel degelijk een brandstof-toelage verleent.

Vorige week hebben we een bezoek gebracht aan de vismijn van Oostende, waar we de lancering van het Belfish-label hebben bijgewoond. Ik heb daarover trouwens een vraag gesteld in de commissie. We hebben niet alleen problemen met de naam, het gaat om een louter privé-initiatief dat wordt gesteund door het Vlaams Centrum voor Agro- en Visserijmarketing (VLAM). Betekent dit niet dat de reders ontevreden zijn over de promotie door VLAM?

De voorzitter: De heer Gabriels heeft het woord.

De heer Jaak Gabriels: Mijnheer Sintobin, ook de reders hebben twee of drie vertegenwoordigers in de beheerraad van VLAM. Ze bepalen mee welke vis de 'vis van het jaar' is.

Mijnheer de minister-president, ik dank u voor uw inspanningen. Ik weet dat de onderhandelingen op de Visserijraad bijzonder hectisch verlopen. Er is nu een overeenkomst waarbij de reders betrokken waren.

Ik stel wel voor dat u de evolutie in verband met een eventuele toelage voor de energie in Frankrijk in de gaten houdt. Dat land is een rechtstreekse concurrent. We weten dat ze er hun hand niet voor omdraaien om zich aan avonturen te wagen. Ze hebben dat in het verleden, nog voor het tijdperk Sarkozy, ook gedaan. Ze hebben altijd een wat protectionistische politiek gevoerd.

Minister-president Kris Peeters: Mijnheer Verstreken, er zal verder overleg met de rederijen worden gepleegd. Het lijkt me zeer belangrijk een sterke voeling met de sector te behouden. We moeten de problemen met de uitvoering van dit akkoord en alle andere problemen samen bekijken.

Mijnheer Sintobin, u hebt in het verleden al een vraag om uitleg over de energiekost gesteld. Ik heb toen geantwoord en ik herhaal vandaag dat dit een belangrijk element is en blijft. Commissaris Borg en zijn

medewerkers hebben me laten weten dat de Franse houding niet door de beugel kan. De heer Gabriels heeft er echter terecht op gewezen dat we niet naïef moeten zijn. Als de Franse overheid haar voornemen in de praktijk kan brengen, zitten we met een nieuw probleem. Ik hoop dat commissaris Borg ten aanzien van de Franse overheid heel duidelijk zal optreden. Indien hij dit niet doet, zitten we met een probleem dat ik verder op het Europees bestuursniveau moet aankaarten. Ik wil alles doen om onze vissers de kans te bieden om de concurrentie met hun Franse collega's op een degelijke manier aan te gaan. Ik wil elke scheeftekening van de concurrentieposities vermijden.

Over het kwaliteitslabel hebt u in het verleden ook al een vraag om uitleg gesteld. Ik heb toen geantwoord dat een privélabel altijd in het leven kan worden geroepen. Ik kan me hier niet tegen verzetten. De heer Gabriels heeft er terecht op gewezen dat de sector in het Vlaams Centrum voor Agro- en Visserijmarketing (VLAM) is vertegenwoordigd. De vertegenwoordigers van de sector hebben zich onlangs lovend over de promotieacties van het VLAM uitgesproken. We moeten dit constant opvolgen. We moeten ons constant afvragen of de promotieacties van het VLAM goed zijn of eventueel nog moeten worden verbeterd. De vertegenwoordigers van de sector in het VLAM kunnen voor bijstellingen zorgen. Ik ga ervan uit dat zij de promotieacties opvolgen. Mocht dit niet of onvoldoende het geval blijken, ben ik bereid zelf te interveniëren. Op dit ogenblik lijkt dat me niet nodig.

De Vlaamse overheid blijft zich hard voor de visserijsector inzetten. Het akkoord is in feite een compromis dat vanuit vele invalshoeken tot stand is gekomen. We zitten met haast alle bevoegde ministers van de Europese lidstaten rond de tafel. Slechts enkele Europese lidstaten hebben weinig tot geen zee of visvangst. We weten dat we van een daling met 9 procent komen. De sector heeft me verzekerd dat we een gunstig akkoord hebben gesloten. Het aantal zeedagen bedraagt 132/119. Om bepaalde redenen kunnen hier nog dagen aan worden toegevoegd. In dat verband is overigens een bijkomende clausule in het akkoord opgenomen. Wanneer onze vissers de quota niet halen, kunnen bijkomende zeedagen worden aangevraagd. Ik leid hieruit af dat het aantal zeedagen niet het probleem vormt. Indien het aantal zeedagen toch een probleem zou blijken, zal ik de nodige procedures opstarten en trachten meer zeedagen te verkrijgen.

Dat betekent niet dat de problemen met zaken als de energiekosten of de veilingen hiermee zijn opgelost. Hier kan ik binnen de Europese context evenwel weinig aan doen. Voor deze problemen moeten we op een andere manier een oplossing zoeken.

De heer Johan Verstreken: Ik dank de minister voor zijn uitgebreid antwoord op de vele vragen die hier zijn gesteld. Ik wil tevens de heer Gabriels bijtreden. Het is

zeker niet evident om het onderste uit de kan te halen. Elk land wil immers zijn eigen deel van de koek. Voor de vissers is het hard labour. Voor de minister-president en zijn medewerkers is het afsluiten van dit akkoord misschien ook hard labour geweest. Mijns inziens krijgen onze vissers vroeger dan verwacht een mooi kerst- of nieuwjaarsgeschenk.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

EVALUATIE van de werking van het Vlaams Instituut voor Wetenschappelijk en Technologisch Aspectenonderzoek

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de evaluatie van de werking van het Vlaams Instituut voor Wetenschappelijk en Technologisch Aspectenonderzoek.

Artikel 18 van het decreet van 17 juli 2000 houdende de oprichting van een Vlaams Instituut voor Wetenschappelijk en Technologisch Aspectenonderzoek schrijft voor dat vijf jaar na de eerste volledige samenstelling van de raad van bestuur de werking ervan door het Vlaams Parlement wordt geëvalueerd.

Op 3 juli 2006 nam het Uitgebreid Bureau kennis van de nota van het Vlaams Instituut voor Wetenschappelijk en Technologisch Aspectenonderzoek betreffende de stand van zaken inzake de evaluatie van het instituut, waarin was voorgesteld om de evaluatie toe te vertrouwen aan een externe evaluatiecommissie.

De evaluatiecommissie werd voorgezeten door prof. dr. Geert De Soete, decaan van de faculteit Psychologie en Pedagogische Wetenschappen van de Universiteit Gent, en was verder samengesteld uit prof. dr. Koenraad Debackere, algemeen beheerder van de Katholieke Universiteit Leuven en gedelegeerd bestuurder van Leuven Research & Development, en dr. ir. Elisabeth Monard, secretaris-generaal van het Fonds voor Wetenschappelijk Onderzoek Vlaanderen.

Het verslag van de evaluatiecommissie van 14 mei 2007 werd, samen met een reactie van de raad van bestuur van het instituut, aan de voorzitter van het Vlaams Parlement overhandigd op 12 juli 2007 en aan het Uitgebreid Bureau voorgelegd op 8 oktober 2007.

Het Uitgebreid Bureau besliste op 17 december 2007 de volgende aanbevelingen van de evaluatiecommissie ter goedkeuring voor te leggen aan de plenaire vergadering:

1. het Vlaams Instituut voor Wetenschappelijk en Technologisch Aspectenonderzoek moet een duidelijkere missie en identiteit nastreven;

2. het Vlaams Instituut voor Wetenschappelijk en Technologisch Aspectenonderzoek dient de band met het Vlaams Parlement te versterken;
3. de principes van ‘corporate governance’ dienen te worden toegepast;
4. het internationaal netwerk moet optimaal benut worden.

Is het parlement het met die aanbevelingen eens? (*Instemming*)

Het Uitgebreid Bureau stelt voor de concrete uitwerking van de aanbevelingen en de reactie van de raad van bestuur van het Vlaams Instituut voor Wetenschappelijk en Technologisch Aspectenonderzoek op het verslag van de evaluatiecommissie te verwijzen naar een werkgroep in de schoot van het Uitgebreid Bureau, die concrete suggesties aan het Uitgebreid Bureau moet doen.

Is het parlement het hiermee eens? (*Instemming*)

VLAAMS INSTITUUT VOOR WETENSCHAPPELIJK EN TECHNOLOGISCH ASPECTENONDERZOEK

Aanwijzing van een Vlaams volksvertegenwoordiger in de raad van bestuur

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de aanwijzing van een Vlaams volksvertegenwoordiger in de raad van bestuur van het Vlaams Instituut voor Wetenschappelijk en Technologisch Aspectenonderzoek, ter vervanging van mevrouw Trees Merckx-Van Goey, die door haar benoeming tot rechter van het Grondwettelijk Hof geen zitting meer heeft in het Vlaams Parlement.

Bij brief van 14 december 2007 draagt de heer Ludwig Caluwé, voorzitter van de CD&V-fractie, mevrouw Monica Van Kerrebroeck voor als lid van de raad van bestuur van het Vlaams Instituut voor Wetenschappelijk en Technologisch Aspectenonderzoek.

Vraagt iemand daaromtrent het woord? (*Neen*)

Aangezien het aantal kandidaten overeenstemt met het aantal toe te wijzen plaatsen, verklaar ik mevrouw Monica Van Kerrebroeck aangewezen tot lid van de raad van bestuur van het Vlaams Instituut voor Wetenschappelijk en Technologisch Aspectenonderzoek.

AANWIJZING van een Vlaamse ombudsman ad interim

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de aanwijzing van een Vlaamse ombudsman ad interim.

In de plenaire vergadering van 7 november 2007 heeft het Vlaams Parlement het verzoek van de heer Bernard Hubeau, Vlaamse ombudsman, tot beëindiging van zijn mandaat per 31 december 2007 ingewilligd.

Krachtens artikel 7bis, derde lid van het decreet van 7 juli 1998 houdende instelling van de Vlaamse ombudsdienst kan het Vlaams Parlement één van de personeelsleden van de Vlaamse ombudsdienst tot Vlaams ombudsman ad interim aanwijzen.

Op advies van de Vlaamse ombudsman stelt het Uitgebreid Bureau de heer Johan Nootens, hoofdadviser bij de Vlaamse ombudsdienst, voor.

Is het parlement het hiermee eens? (*Instemming*)

Dan verklaar ik de heer Johan Nootens aangewezen tot Vlaams ombudsman ad interim met ingang van 1 januari 2008.

ONTWERP VAN DECREET houdende wijziging van artikel 2, 17°, van de decreten betreffende de radio-omroep en de televisie, gecoördineerd op 4 maart 2005

– 1301 (2006-2007) – Nrs. 1 en 2

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet.

Stemming nr. 1

Ziehier het resultaat:

93 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
93 leden hebben ja geantwoord.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet aan. Het zal aan de Vlaamse Regering ter bekrachtiging worden overgezonden.

ONTWERP VAN DECREET houdende instemming met het protocol nr. 7 bij het verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden, opgemaakt in Straatsburg op 22 november 1984

– 1370 (2007-2008) – Nrs. 1 en 2

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet.

Stemming nr. 2

Het resultaat wat betreft de gewestaangelegenheden is als volgt:

91 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
91 leden hebben ja geantwoord.

Het resultaat wat betreft de gemeenschapsaangelegenheden is als volgt:

96 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
96 leden hebben ja geantwoord.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet aan. Het zal aan de Vlaamse Regering ter bekrachtiging worden overgezonden.

ONTWERP VAN DECREET tot oprichting van het Vlaams Onderhandelingscomité bevoegd voor de basiseducatie

– 1383 (2007-2008) – Nrs. 1 en 2

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet.

Stemming nr. 3

Ziehier het resultaat:

93 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
68 leden hebben ja geantwoord;
25 leden hebben zich onthouden.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet aan. Het zal aan de Vlaamse Regering ter bekrachtiging worden overgezonden.

ONTWERP VAN DECREET houdende instemming met het protocol nr. 2 bij de Europese kaderovereenkomst inzake grensoverschrijdende samenwerking tussen territoriale gemeenschappen of autoriteiten, betreffende interterritoriale samenwerking, opgemaakt in Straatsburg op 5 mei 1998 – 1384 (2007-2008) – Nrs. 1 en 2

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet.

Stemming nr. 4

Het resultaat wat betreft de gewestaangelegenheden is als volgt:

97 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
97 leden hebben ja geantwoord.

Het resultaat wat betreft de gemeenschapsaangelegenheden is als volgt:

102 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
102 leden hebben ja geantwoord.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet aan. Het zal aan de Vlaamse Regering ter bekrachtiging worden overgezonden.

ONTWERP VAN DECREET houdende uitvoering van de Verordening (EG) Nr. 1082/2006 van het Europees Parlement en de Raad van 5 juli 2006 betreffende een Europese groepering voor territoriale samenwerking (EGTS)

– 1391 (2007-2008) – Nrs. 1 en 2

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet.

Stemming nr. 5

Het resultaat wat betreft de gewestaangelegenheden is als volgt:

98 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
98 leden hebben ja geantwoord.

Het resultaat wat betreft de gemeenschapsaangelegenheden is als volgt:

103 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
103 leden hebben ja geantwoord.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet aan. Het zal aan de Vlaamse Regering ter bekrachtiging worden overgezonden.

VOORSTEL VAN RESOLUTIE van de heren Ludo Sannen en André Van Nieuwkerke, mevrouw Tinne Rombouts en de heren Jos De Meyer, Karlos Callens en Patrick De Klerck betreffende gecoördineerde aandacht voor de paardenhouderij binnen het Vlaamse beleid
– 1290 (2006-2007) – Nrs. 1 tot 4

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over het voorstel van resolutie.

Stemming nr. 6

Ziehier het resultaat:

99 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
99 leden hebben ja geantwoord.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement het voorstel van resolutie aan. De resolutie zal aan de Vlaamse Regering worden overgezonden.

VOORSTEL VAN RESOLUTIE van de heer Koen Van den Heuvel, de dames Hilde Eeckhout en Michèle Hostekint en de heer Jan Peumans betreffende de rol van het Rekenhof als begrotingsadviseur en de begrotingsrapportering
– 1431 (2007-2008) – Nrs. 1 en 2

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over het voorstel van resolutie.

Stemming nr. 7

Het resultaat wat betreft de gewestaangelegenheden is als volgt:

98 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
98 leden hebben ja geantwoord.

Het resultaat wat betreft de gemeenschapsaangelegenheden is als volgt:

103 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
103 leden hebben ja geantwoord.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement het voorstel van resolutie aan. De resolutie zal aan de Vlaamse Regering en aan het Rekenhof worden overgezonden.

VOORSTEL van mevrouw Marleen Vanderpoorten tot wijziging van artikel 28 van het Reglement van het Vlaams Parlement, wat de vergaderingen van de subcommissies betreft
– 1357 (2007-2008) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over het voorstel.

Stemming nr. 8

Ziehier het resultaat:

102 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
102 leden hebben ja geantwoord.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement het voorstel aan.

MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van de heren Stefaan Sintobin en Frans Wymeersch tot besluit van de op 4 december 2007 door de heer Stefaan Sintobin in commissie gehouden interpellatie tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Havens, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid, over de noodzaak aan een Vlaams beleid voor de specifieke problemen van landelijk gelegen gemeenten
– 1463 (2007-2008) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over de met redenen omklede motie.

Stemming nr. 9

Het resultaat wat betreft de gewestaangelegenheden is als volgt:

99 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
25 leden hebben ja geantwoord;
68 leden hebben neen geantwoord;
6 leden hebben zich onthouden.

Het resultaat wat betreft de gemeenschapsaangelegenheden is als volgt:

104 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
26 leden hebben ja geantwoord;
71 leden hebben neen geantwoord;
7 leden hebben zich onthouden.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement de met redenen omklede motie niet aan.

MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van de heer Jos De Meyer, mevrouw Tinne Rombouts, de heren Frans Peeters, Mark Demesmaeker en Karlos Callens en mevrouw Els Robeyns tot besluit van de op 4 december 2007 door de heer Stefaan Sintobin in commissie gehouden interpellatie tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Havens, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid, over de noodzaak aan een Vlaams beleid voor de specifieke problemen van landelijk gelegen gemeenten

– 1464 (2007-2008) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over de met redenen omklede motie.

Stemming nr. 10

Het resultaat wat betreft de gewestaangelegenheden is als volgt:

99 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
92 leden hebben ja geantwoord;
7 leden hebben zich onthouden.

Het resultaat wat betreft de gemeenschapsaangelegenheden is als volgt:

104 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
96 leden hebben ja geantwoord;
8 leden hebben zich onthouden.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement de met redenen omklede motie aan. Ze zal aan de Vlaamse Regering worden overgezonden.

EINDEJAARSWENSEN

De voorzitter: Dames en heren, beste collega's, onze werkzaamheden voor 2007 zitten erop. Ik wil u allen, parlementsleden, leden van de Vlaamse Regering, en mijnheer de minister-president, hartelijk danken voor uw constructieve bijdrage aan de begrotingsbesprekingen. Ik wil u ook danken voor de geleverde inspanningen tijdens het hele voorbije jaar. Ik wil ook de medewerkers van het Algemeen Secretariaat danken voor hun inzet en ondersteuning.

Hun dienstverlening vergemakkelijkt onze taak als politici op logistiek en administratief vlak. Ook dank ik de medewerkers van de paraparlementaire instellingen voor hun professionele ingesteldheid. Het behoorlijke functioneren van het parlement is in hoge mate te danken aan de kwaliteit van alle personeel, ook dat van de fracties.

Vandaag hebben we de laatste plenaire vergadering van het kalenderjaar 2007 gehad.

Gisteren hebben we tijdens de voorstelling van het jaarverslag teruggeblikt op onze werkzaamheden in dit huis. In 2007 zijn we met het Vlaams Parlement actief naar buiten getreden. Het loont zeker de moeite om de evoluties die zich in dit parlement voordoen, eens door te nemen in het jaarverslag. En het loont tevens de moeite om eens even stil te staan bij het eigen functioneren en zelfkritisch te zijn zoals we kritisch voor anderen zijn. Het resultaat kan alleen maar tot een nog beter functionerend parlement leiden.

De laatste vergadering van het kalenderjaar is het moment bij uitstek om goede voornemens en wensen te uiten.

2008 wordt wellicht weer een boeiend jaar waarin vanuit dit huis zeker opnieuw kritisch gekeken zal worden naar de werkzaamheden aan de overkant van de straat, zeker wat de staats Hervorming betreft. Dit zal debatten stofferen, maar hopelijk zonder dat het echte Vlaamse decreetgevend en controlerend werk daaronder lijdt.

Er staan in het laatste volledige kalenderjaar voor de verkiezingen immers nog heel wat initiatieven op stapel. We willen daarenboven de werking van ons parlement – zoals ik al zei, verder verbeteren. Wellicht kunnen we hiervoor inspiratie putten uit het colloquium dat in mei wordt georganiseerd. Dit colloquium is de afsluiter van het benchmarkproject dat in de komende maanden wordt afgerond.

Collega's, vooraleer we daaraan toe zijn, wens ik u allen, uw familie en uw vrienden alvast prettige einde-

jaarsfeesten. Ik wens u veel liefde, vriendschap en een goede gezondheid.

En voor uw werk in dit parlement wens ik u veel inspiratie voor boeiende, geconcentreerde en dus niet te lange tussenkomsten. En ik hoop dat u na een verkwikkende vakantie vooral goed uitgerust aan het nieuwe jaar kunt beginnen. *(Algemeen applaus)*

De heer Ludwig Caluwé: Mevrouw de voorzitter, ik wil me graag vanuit deze zijde aansluiten bij uw wensen. Ik richt ze aan het personeel dat het voorbije jaar weer uitstekende prestaties heeft neergezet, aan de media die ons soms wat karig, maar toch af en toe in geschrift en beeld hebben gebracht en ten slotte aan onszelf. Het was weer een bewogen periode, het waren bewogen maanden. Het is goed dat we weer enkele dagen tot rust kunnen komen en ons kunnen bezinnen bij wie ons het meest dierbaar zijn en wie we misschien te weinig zien. Ik raad dus iedereen aan om de BlackBerry's, de gsm's en de laptops een week dicht te laten om er nadien gezwind weer tegenaan te gaan. *(Applaus)*

De voorzitter: De minister-president heeft het woord.

Minister-president Kris Peeters: Ik zal zeer kort zijn. *(Applaus)*

Ik dank u.

Alle gekheid op een stokje, ik dank u voor het afgelopen jaar. Het was soms kritisch, meestal constructief en allemaal goedbedoeld. Ik wil ook de medewerkers van dit parlement van harte danken en gun iedereen enkele dagen rust toe. Ik ben er zeker van dat jullie in 2008 even kritisch, soms constructief en altijd op de goede manier het beleid van de Vlaamse Regering zullen bekijken.

Ik dank u. *(Algemeen applaus)*

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

De voorzitter: Dames en heren, hiermee zijn we aan het einde gekomen van onze werkzaamheden voor vandaag.

We komen opnieuw bijeen op woensdag 9 januari 2008 om 10 uur en 14 uur.

Geen bezwaar? *(Instemming)*

De vergadering is gesloten.

– *De vergadering wordt gesloten om 16.30 uur.*

BIJLAGEN

Aanwezigheden

Aanwezig

Erik Arckens, Cathy Berx, Jos Bex, Gilbert Bossuyt, Thieu Boutsen, Agnes Bruyninckx, Karlos Callens, Ludwig Caluwé, Bart Caron, Marc Cordeel, Frank Creyelman, Rudi Daems, Piet De Bruyn, Carl Decaluwe, Johan Deckmyn, Dirk De Cock, Gino De Craemer, Tom Dehaene, Patrick De Klerck, Dirk de Kort, Hilde De Lobel, Kurt De Loor, Paul Delva, Mark Demesmaeker, Marnic De Meulemeester, Stern Demeulenaere, Jos De Meyer, Herman De Reuse, Annick De Ridder, Else De Wachter, Marijke Dillen, Hilde Eeckhout, Martine Fournier, Cindy Franssen, Jaak Gabriels, Sven Gatz, Caroline Gennez, Eloi Glorieux, Dominique Guns, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Margriet Hermans, Anne Marie Hoebeke, Michèle Hostekint, Pieter Huybrechts, Patrick Janssens, Flor Koninckx, Patrick Lachaert, Jan Laurys, Laurence Libert, Jan Loones, Chokri Mahassine, Werner Marginet, Katleen Martens, Luc Martens, Erik Matthijs, An Michiels, Monique Moens, Marie-Rose Morel, Jan Penris, Jan Peumans, Hugo Philtjens, Leo Pieters, Sabine Poleyn, Els Robeyns, Jan Roegiers, Elke Roex, Tinne Rombouts, Ludo Sannen, Johan Sauwens, Joke Schauvliege, Hans Schoofs, Herman Schueremans, Stefaan Sintobin, Jos Stassen, Felix Strackx, Erik Tack, Jef Tavernier, Anissa Tamsamani, Jul Van Aperen, Marc van den Abeelen, Dany Vandenbossche, Joris Vandenbroucke, Marleen Van den Eynde, Koen Van den Heuvel, Vera Van der Borgh, Marleen Vanderpoorten, Kris Van Dijck, Wim Van Dijck, Christian Van Eyken, Roland Van Goethem, Joris Van Hauthem, Monica Van Kerrebroeck, Bart Van Malderen, Luk Van Nieuwenhuysen, André Van Nieuwerkerke, Karim Van Overmeire, Eric Van Rompuy, Gerda Van Steenberge, Francis Vermeiren, Jo Vermeulen, Christian Verougstraete, Bob Verstraete, Johan Verstreken, Jurgen Verstrepen, Mieke Vogels, Robert Voorhamme, John Vrancken.

Afwezig met kennisgeving

Filip Dewinter, Vera Dua, Vera Jans, Helga Stevens, Greet Van Linter: gezondheidsredenen;

Marcel Logist, Bart Martens, Luc Van den Brande, Paul Wille, Frans Wymeersch: ambtsverplichtingen;

Louis Bril, Jan Verfaillie: familieverplichtingen.

Afwezig zonder kennisgeving

Sonja Claes, Jacky Maes, Frans Peeters, Miet Smet.

Individuele stemmingen Vlaamse Volksvertegenwoordigers

Stemming nr. 1:

JA-stemmen:

Erik Arckens, Cathy Berx, Gilbert Bossuyt, Thieu Boutsen, Agnes Bruyninckx, Karlos Callens, Ludwig Caluwé, Marc Cordeel, Frank Creyelman, Rudi Daems, Dirk De Cock, Gino De Craemer, Patrick De Klerck, Hilde De Lobel, Kurt De Loor, Marnic De Meulemeester, Herman De Reuse, Annick De Ridder, Else De Wachter, Carl Decaluwe, Johan Deckmyn, Tom Dehaene, Paul Delva, Stern Demeulenaere, Marijke Dillen, Hilde Eeckhout, Martine Fournier, Cindy Franssen, Jaak Gabriels, Sven Gatz, Eloi Glorieux, Dominique Guns, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Anne Marie Hoebeke, Michèle Hostekint, Pieter Huybrechts, Patrick Janssens, Flor Koninckx, Jan Laurys, Laurence Libert, Werner Marginet, Katleen Martens, Luc Martens, Erik Matthijs, An Michiels, Monique Moens, Marie-Rose Morel, Jan Penris, Jan Peumans, Hugo Philtjens, Leo Pieters, Sabine Poleyn, Els Robeyns, Jan Roegiers, Elke Roex,

Ludo Sannen, Johan Sauwens, Joke Schauvliege, Hans Schoofs, Herman Schueremans, Jos Stassen, Felix Strackx, Erik Tack, Jef Tavernier, Anissa Tamsamani, Jul Van Aperen, Marc van den Abeelen, Marleen Van den Eynde, Koen Van den Heuvel, Vera Van der Borght, Kris Van Dijck, Wim Van Dijck, Christian Van Eyken, Roland Van Goethem, Monica Van Kerrebroeck, Bart Van Malderen, Luk Van Nieuwenhuysen, Karim Van Overmeire, Eric Van Rompuy, Gerda Van Steenberge, Dany Vandenbossche, Joris Vandenbroucke, Marleen Vanderpoorten, Francis Vermeiren, Jo Vermeulen, Christian Verougstraete, Bob Verstraete, Johan Verstreken, Jurgen Verstrepen, Robert Voorhamme, John Vrancken

Stemming nr. 2:

JA-stemmen:

Erik Arckens, Cathy Berx, Jos Bex, Gilbert Bossuyt, Thieu Boutsen, Agnes Bruyninckx, Karlos Callens, Ludwig Caluwé, Marc Cordeel, Frank Creyelman, Rudi Daems, Dirk De Cock, Gino De Craemer, Patrick De Klerck, Hilde De Lobel, Kurt De Loor, Marnic De Meulemeester, Herman De Reuse, Annick De Ridder, Else De Wachter, Carl Decaluwe, Johan Deckmyn, Tom Dehaene, Paul Delva, Stern Demeulenaere, Marijke Dillen, Hilde Eeckhout, Martine Fournier, Cindy Franssen, Jaak Gabriels, Sven Gatz, Eloi Glorieux, Dominique Guns, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Anne Marie Hoebeke, Michèle Hostekint, Pieter Huybrechts, Patrick Janssens, Flor Koninckx, Patrick Lachaert, Jan Laurys, Laurence Libert, Chokri Mahassine, Werner Marginet, Katleen Martens, Luc Martens, Erik Matthijs, An Michiels, Monique Moens, Marie-Rose Morel, Jan Penris, Jan Peumans, Hugo Philtjens, Leo Pieters, Sabine Poleyn, Els Robeyns, Jan Roegiers, Elke Roex, Ludo Sannen, Johan Sauwens, Joke Schauvliege, Hans Schoofs, Herman Schueremans, Jos Stassen, Felix Strackx, Erik Tack, Jef Tavernier, Anissa Tamsamani, Jul Van Aperen, Marc van den Abeelen, Marleen Van den Eynde, Koen Van den Heuvel, Vera Van der Borght, Kris Van Dijck, Wim Van Dijck, Christian Van Eyken, Roland Van Goethem, Monica Van Kerrebroeck, Bart Van Malderen, Luk Van Nieuwenhuysen, Karim Van Overmeire, Eric Van Rompuy, Gerda Van Steenberge, Dany Vandenbossche, Joris Vandenbroucke, Marleen Vanderpoorten, Francis Vermeiren, Jo Vermeulen, Christian Verougstraete, Bob Verstraete, Johan Verstreken, Jurgen Verstrepen, Robert Voorhamme, John Vrancken

Stemming nr. 3:

JA-stemmen:

Cathy Berx, Gilbert Bossuyt, Karlos Callens, Ludwig Caluwé, Marc Cordeel, Rudi Daems, Dirk De Cock, Gino De Craemer, Patrick De Klerck, Marnic De Meulemeester, Annick De Ridder, Else De Wachter, Carl Decaluwe, Tom Dehaene, Paul Delva, Stern Demeulenaere, Hilde Eeckhout, Martine Fournier, Cindy Franssen, Jaak Gabriels, Sven Gatz, Eloi Glorieux, Dominique Guns, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Anne Marie Hoebeke, Michèle Hostekint, Patrick Janssens, Flor Koninckx, Patrick Lachaert, Jan Laurys, Laurence Libert, Chokri Mahassine, Luc Martens, Erik Matthijs, Monique Moens, Jan Peumans, Hugo Philtjens, Sabine Poleyn, Els Robeyns, Jan Roegiers, Elke Roex, Ludo Sannen, Johan Sauwens, Joke Schauvliege, Hans Schoofs, Herman Schueremans, Jos Stassen, Jef Tavernier, Anissa Tamsamani, Jul Van Aperen, Marc van den Abeelen, Koen Van den Heuvel, Vera Van der Borght, Kris Van Dijck, Christian Van Eyken, Monica Van Kerrebroeck, Eric Van Rompuy, Dany Vandenbossche, Joris Vandenbroucke, Marleen Vanderpoorten, Francis Vermeiren, Jo Vermeulen, Bob Verstraete, Johan Verstreken, Jurgen Verstrepen, Robert Voorhamme

ONTHOUDINGEN:

Erik Arckens, Thieu Boutsen, Agnes Bruyninckx, Frank Creyelman, Hilde De Lobel, Herman De Reuse, Johan Deckmyn, Marijke Dillen, Pieter Huybrechts, Werner Marginet, Katleen Martens, An Michiels, Marie-Rose Morel, Jan Penris, Leo Pieters, Felix Strackx, Erik Tack, Marleen Van den Eynde, Wim Van Dijck, Roland Van Goethem, Luk Van Nieuwenhuysen, Karim Van Overmeire, Gerda Van Steenberge, Christian Verougstraete, John Vrancken

Stemming nr. 4:

JA-stemmen:

Erik Arckens, Cathy Berx, Jos Bex, Gilbert Bossuyt, Thieu Boutsen, Agnes Bruyninckx, Karlos Callens, Ludwig Caluwé, Marc Cordeel, Frank Creyelman, Rudi Daems, Dirk De Cock, Gino De Craemer, Patrick De Klerck, Dirk de Kort, Hilde De Lobel, Kurt De Loor, Marnic De Meulemeester, Herman De Reuse, Annick De Ridder, Else De Wachter, Carl Decaluwe, Johan Deckmyn, Tom Dehaene, Paul Delva, Mark Demesmaeker, Stern Demeulenaere, Marijke Dillen, Hilde Eeckhout, Martine Fournier, Cindy Franssen, Jaak Gabriels, Sven Gatz, Caroline Gennez, Eloi Glorieux, Dominique Guns, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Anne Marie Hoebeke, Michèle Hostekint, Pieter Huybrechts, Patrick Janssens, Flor Koninckx, Patrick Lachaert, Jan Laurys, Laurence Libert, Jan Loones, Chokri Mahassine, Werner Marginet, Katleen Martens, Luc Martens, Erik Matthijs, An Michiels, Monique Moens, Marie-Rose Morel, Jan Penris, Jan Peumans, Hugo Philtjens, Leo Pieters, Sabine Poleyn, Els Robeyns, Jan Roegiers, Elke Roex, Tinne Rombouts, Ludo Sannen, Johan Sauwens, Joke Schauvliege, Hans Schoofs, Herman Schueremans, Stefaan Sintobin, Jos Stassen, Felix Strackx, Erik Tack, Jef Tavernier, Anissa Tamsamani, Jul Van Aperen, Marc van den Abeelen, Marleen Van den Eynde, Koen Van den Heuvel, Vera Van der Borgh, Kris Van Dijck, Wim Van Dijck, Christian Van Eyken, Roland Van Goethem, Monica Van Kerrebroeck, Bart Van Malderen, Luk Van Nieuwenhuysen, Karim Van Overmeire, Eric Van Rompuy, Gerda Van Steenberge, Dany Vandebossche, Joris Vandebroucke, Marleen Vanderpoorten, Francis Vermeiren, Jo Vermeulen, Christian Verougstraete, Bob Verstraete, Johan Verstreken, Jurgen Verstrepen, Robert Voorhamme, John Vrancken

Stemming nr. 5:

JA-stemmen:

Erik Arckens, Cathy Berx, Jos Bex, Gilbert Bossuyt, Thieu Boutsen, Agnes Bruyninckx, Karlos Callens, Ludwig Caluwé, Marc Cordeel, Frank Creyelman, Rudi Daems, Dirk De Cock, Gino De Craemer, Patrick De Klerck, Dirk de Kort, Hilde De Lobel, Kurt De Loor, Marnic De Meulemeester, Herman De Reuse, Annick De Ridder, Else De Wachter, Carl Decaluwe, Johan Deckmyn, Tom Dehaene, Paul Delva, Mark Demesmaeker, Stern Demeulenaere, Marijke Dillen, Hilde Eeckhout, Martine Fournier, Cindy Franssen, Jaak Gabriels, Sven Gatz, Caroline Gennez, Eloi Glorieux, Dominique Guns, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Anne Marie Hoebeke, Michèle Hostekint, Pieter Huybrechts, Patrick Janssens, Flor Koninckx, Patrick Lachaert, Jan Laurys, Laurence Libert, Jan Loones, Chokri Mahassine, Werner Marginet, Katleen Martens, Luc Martens, Erik Matthijs, An Michiels, Monique Moens, Marie-Rose Morel, Jan Penris, Jan Peumans, Hugo Philtjens, Leo Pieters, Sabine Poleyn, Els Robeyns, Jan Roegiers, Elke Roex, Tinne Rombouts, Ludo Sannen, Johan Sauwens, Joke Schauvliege, Hans Schoofs, Herman Schueremans, Stefaan Sintobin, Jos Stassen, Felix Strackx, Erik Tack, Jef Tavernier, Anissa Tamsamani, Jul Van Aperen, Marc van den Abeelen, Marleen Van den Eynde, Koen Van den Heuvel, Vera Van der Borgh, Kris Van Dijck, Wim Van Dijck, Christian Van Eyken, Roland Van Goethem, Monica Van Kerrebroeck, Bart Van Malderen, Luk Van Nieuwenhuysen, Karim Van Overmeire, Eric Van Rompuy, Gerda Van Steenberge, Dany Vandebossche, Joris Vandebroucke, Marleen Vanderpoorten, Francis Vermeiren, Jo Vermeulen, Christian Verougstraete, Bob Verstraete, Johan Verstreken, Jurgen Verstrepen, Mieke Vogels, Robert Voorhamme, John Vrancken

Stemming nr. 6:

JA-stemmen:

Cathy Berx, Jos Bex, Gilbert Bossuyt, Thieu Boutsen, Agnes Bruyninckx, Karlos Callens, Ludwig Caluwé, Bart Caron, Marc Cordeel, Frank Creyelman, Rudi Daems, Dirk De Cock, Gino De Craemer, Patrick De Klerck, Dirk de Kort, Hilde De Lobel, Kurt De Loor, Marnic De Meulemeester, Herman De Reuse, Annick De Ridder, Else De Wachter, Carl Decaluwe, Johan Deckmyn, Tom Dehaene, Mark Demesmaeker, Stern Demeulenaere, Marijke Dillen, Hilde Eeckhout, Martine Fournier, Cindy Franssen, Jaak Gabriels, Caroline Gennez, Eloi Glorieux, Dominique Guns, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Anne Marie Hoebeke, Michèle Hostekint, Pieter Huybrechts, Patrick Janssens, Flor Koninckx, Patrick Lachaert, Jan Laurys, Laurence Libert, Jan Loones, Chokri Mahassine, Werner

Marginet, Katleen Martens, Luc Martens, Erik Matthijs, An Michiels, Marie-Rose Morel, Jan Penris, Jan Peumans, Hugo Philtjens, Leo Pieters, Sabine Poleyn, Els Robeyns, Jan Roegiers, Tinne Rombouts, Ludo Sannen, Johan Sauwens, Joke Schauvliege, Hans Schoofs, Herman Schueremans, Stefaan Sintobin, Jos Stassen, Felix Strackx, Erik Tack, Jef Tavernier, Anissa Tamsamani, Jul Van Aperen, Marc van den Abeelen, Marleen Van den Eynde, Koen Van den Heuvel, Vera Van der Borgh, Kris Van Dijck, Wim Van Dijck, Christian Van Eyken, Roland Van Goethem, Monica Van Kerrebroeck, Bart Van Malderen, Luk Van Nieuwenhuysen, Karim Van Overmeire, Eric Van Rompuy, Gerda Van Steenberge, Dany Vandenbossche, Joris Vandenbroucke, Marleen Vanderpoorten, Francis Vermeiren, Jo Vermeulen, Christian Verougstraete, Bob Verstraete, Johan Verstreken, Jurgen Verstrepen, Mieke Vogels, Robert Voorhamme, John Vrancken

Stemming nr. 7:

JA-stemmen:

Erik Arckens, Cathy Berx, Jos Bex, Gilbert Bossuyt, Thieu Boutsen, Agnes Bruyninckx, Karlos Callens, Ludwig Caluwé, Bart Caron, Marc Cordeel, Frank Creyelman, Rudi Daems, Dirk De Cock, Gino De Craemer, Patrick De Klerck, Dirk de Kort, Hilde De Lobel, Kurt De Loor, Marnic De Meulemeester, Herman De Reuse, Annick De Ridder, Else De Wachter, Carl Decaluwe, Johan Deckmyn, Tom Dehaene, Paul Delva, Mark Demesmaeker, Stern Demeulenaere, Marijke Dillen, Hilde Eeckhout, Martine Fournier, Cindy Franssen, Jaak Gabriels, Sven Gatz, Caroline Gennez, Eloi Glorieux, Dominique Guns, Kathleen Helsen, Anne Marie Hoebeke, Michèle Hostekint, Pieter Huybrechts, Partrick Janssens, Flor Koninckx, Patrick Lachaert, Jan Laurys, Laurence Libert, Jan Loones, Chokri Mahassine, Werner Marginet, Katleen Martens, Luc Martens, Erik Matthijs, An Michiels, Monique Moens, Marie-Rose Morel, Jan Penris, Jan Peumans, Hugo Philtjens, Leo Pieters, Sabine Poleyn, Els Robeyns, Jan Roegiers, Elke Roex, Tinne Rombouts, Ludo Sannen, Johan Sauwens, Joke Schauvliege, Hans Schoofs, Herman Schueremans, Stefaan Sintobin, Jos Stassen, Felix Strackx, Erik Tack, Jef Tavernier, Anissa Tamsamani, Jul Van Aperen, Marc van den Abeelen, Marleen Van den Eynde, Koen Van den Heuvel, Vera Van der Borgh, Kris Van Dijck, Wim Van Dijck, Christian Van Eyken, Roland Van Goethem, Monica Van Kerrebroeck, Bart Van Malderen, Luk Van Nieuwenhuysen, Karim Van Overmeire, Eric Van Rompuy, Gerda Van Steenberge, Dany Vandenbossche, Joris Vandenbroucke, Marleen Vanderpoorten, Francis Vermeiren, Jo Vermeulen, Christian Verougstraete, Bob Verstraete, Johan Verstreken, Jurgen Verstrepen, Mieke Vogels, Robert Voorhamme, John Vrancken

Stemming nr. 8:

JA-stemmen:

Erik Arckens, Cathy Berx, Gilbert Bossuyt, Thieu Boutsen, Agnes Bruyninckx, Karlos Callens, Ludwig Caluwé, Bart Caron, Marc Cordeel, Frank Creyelman, Rudi Daems, Dirk De Cock, Gino De Craemer, Dirk de Kort, Hilde De Lobel, Kurt De Loor, Marnic De Meulemeester, Herman De Reuse, Annick De Ridder, Else De Wachter, Carl Decaluwe, Johan Deckmyn, Tom Dehaene, Paul Delva, Mark Demesmaeker, Stern Demeulenaere, Marijke Dillen, Hilde Eeckhout, Martine Fournier, Cindy Franssen, Jaak Gabriels, Sven Gatz, Caroline Gennez, Eloi Glorieux, Dominique Guns, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Anne Marie Hoebeke, Michèle Hostekint, Pieter Huybrechts, Patrick Janssens, Flor Koninckx, Patrick Lachaert, Jan Laurys, Laurence Libert, Jan Loones, Chokri Mahassine, Werner Marginet, Katleen Martens, Luc Martens, Erik Matthijs, An Michiels, Monique Moens, Marie-Rose Morel, Jan Penris, Jan Peumans, Hugo Philtjens, Leo Pieters, Sabine Poleyn, Els Robeyns, Jan Roegiers, Elke Roex, Tinne Rombouts, Ludo Sannen, Johan Sauwens, Joke Schauvliege, Hans Schoofs, Herman Schueremans, Stefaan Sintobin, Jos Stassen, Felix Strackx, Erik Tack, Jef Tavernier, Anissa Tamsamani, Jul Van Aperen, Marc van den Abeelen, Marleen Van den Eynde, Koen Van den Heuvel, Vera Van der Borgh, Kris Van Dijck, Wim Van Dijck, Christian Van Eyken, Roland Van Goethem, Monica Van Kerrebroeck, Bart Van Malderen, Luk Van Nieuwenhuysen, Karim Van Overmeire, Eric Van Rompuy, Gerda Van Steenberge, Dany Vandenbossche, Joris Vandenbroucke, Marleen Vanderpoorten, Francis Vermeiren, Jo Vermeulen, Christian Verougstraete, Bob Verstraete, Johan Verstreken, Jurgen Verstrepen, Mieke Vogels, Robert Voorhamme, John Vrancken

Stemming nr. 9:

JA-stemmen:

Erik Arckens, Thieu Boutsen, Agnes Bruyninckx, Frank Creyelman, Hilde De Lobel, Herman De Reuse, Johan Deckmyn, Marijke Dillen, Pieter Huybrechts, Werner Marginet, Katleen Martens, An Michiels, Marie-Rose Morel, Jan Penris, Leo Pieters, Stefaan Sintobin, Felix Strackx, Erik Tack, Marleen Van den Eynde, Wim Van Dijck, Roland Van Goethem, Luk Van Nieuwenhuysen, Karim Van Overmeire, Gerda Van Steenberge, Christian Verougstraete, John Vrancken

NEEN-stemmen:

Cathy Berx, Jos Bex, Gilbert Bossuyt, Karlos Callens, Ludwig Caluwé, Bart Caron, Marc Cordeel, Dirk De Cock, Gino De Craemer, Patrick De Klerck, Dirk de Kort, Kurt De Loor, Marnic De Meulemeester, Annick De Ridder, Else De Wachter, Carl Decaluwe, Tom Dehaene, Paul Delva, Mark Demesmaeker, Stern Demeulenaere, Hilde Eeckhout, Martine Fournier, Cindy Franssen, Jaak Gabriels, Sven Gatz, Caroline Gennez, Dominique Guns, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Anne Marie Hoebeke, Michèle Hostekint, Patrick Janssens, Flor Koninckx, Patrick Lachaert, Jan Laurys, Laurence Libert, Jan Loones, Chokri Mahassine, Luc Martens, Erik Matthijs, Jan Peumans, Hugo Philtjens, Sabine Poleyn, Els Robeyns, Jan Roegiers, Elke Roex, Tinne Rombouts, Ludo Sannen, Johan Sauwens, Joke Schauvliege, Hans Schoofs, Herman Schueremans, Anissa Tamsamani, Jul Van Aperen, Marc van den Abeelen, Koen Van den Heuvel, Vera Van der Borght, Kris Van Dijck, Christian Van Eyken, Monica Van Kerrebroeck, Bart Van Malderen, Eric Van Rompuy, Dany Vandenbossche, Joris Vandenbroucke, Marleen Vanderpoorten, Francis Vermeiren, Jo Vermeulen, Bob Verstraete, Johan Verstreken, Robert Voorhamme

ONTHOUDINGEN:

Rudi Daems, Eloi Glorieux, Monique Moens, Jos Stassen, Jef Tavernier, Jurgen Verstrepen, Mieke Vogels

Stemming nr. 10:

JA-stemmen:

Erik Arckens, Cathy Berx, Jos Bex, Gilbert Bossuyt, Thieu Boutsen, Agnes Bruyninckx, Karlos Callens, Ludwig Caluwé, Bart Caron, Marc Cordeel, Frank Creyelman, Dirk De Cock, Gino De Craemer, Patrick De Klerck, Dirk de Kort, Hilde De Lobel, Kurt De Loor, Marnic De Meulemeester, Herman De Reuse, Annick De Ridder, Else De Wachter, Carl Decaluwe, Johan Deckmyn, Tom Dehaene, Paul Delva, Mark Demesmaeker, Stern Demeulenaere, Marijke Dillen, Hilde Eeckhout, Martine Fournier, Cindy Franssen, Jaak Gabriels, Sven Gatz, Caroline Gennez, Dominique Guns, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Anne Marie Hoebeke, Michèle Hostekint, Pieter Huybrechts, Patrick Janssens, Flor Koninckx, Patrick Lachaert, Jan Laurys, Laurence Libert, Jan Loones, Chokri Mahassine, Werner Marginet, Katleen Martens, Luc Martens, Erik Matthijs, An Michiels, Marie-Rose Morel, Jan Penris, Jan Peumans, Hugo Philtjens, Leo Pieters, Sabine Poleyn, Els Robeyns, Jan Roegiers, Elke Roex, Tinne Rombouts, Ludo Sannen, Johan Sauwens, Joke Schauvliege, Hans Schoofs, Herman Schueremans, Stefaan Sintobin, Felix Strackx, Erik Tack, Anissa Tamsamani, Jul Van Aperen, Marc van den Abeelen, Marleen Van den Eynde, Koen Van den Heuvel, Vera Van der Borght, Kris Van Dijck, Wim Van Dijck, Roland Van Goethem, Monica Van Kerrebroeck, Bart Van Malderen, Luk Van Nieuwenhuysen, Karim Van Overmeire, Eric Van Rompuy, Gerda Van Steenberge, Dany Vandenbossche, Joris Vandenbroucke, Marleen Vanderpoorten, Francis Vermeiren, Jo Vermeulen, Christian Verougstraete, Bob Verstraete, Johan Verstreken, Robert Voorhamme, John Vrancken

ONTHOUDINGEN:

Rudi Daems, Eloi Glorieux, Monique Moens, Jos Stassen, Jef Tavernier, Christian Van Eyken, Jurgen Verstrepen, Mieke Vogels
